

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2017/2286**af 6. december 2017**

om anerkendelse af kravene i miljøledelsessystemet Eco-Lighthouse som værende i overensstemmelse med de tilsvarende krav i fællesskabsordningen for miljøledelse og miljørevision (EMAS) i henhold til artikel 45 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS)

*(meddelt under nummer C(2017) 8082)***(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 af 25. november 2009 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 761/2001 og Kommissionens beslutning 2001/681/EF og 2006/193/EF ⁽¹⁾, særlig artikel 45,

efter høring af det udvalg, der er nedsat ved artikel 49 i forordning (EF) nr. 1221/2009, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) EMAS har til formål løbende at fremme forbedringer af organisationers miljøpræstationer, ved at organisationerne indfører og gennemfører miljøledelsessystemer og bedømmelse af disse systemers resultater, oplysning om miljøpræstationer, en åben dialog med offentligheden og andre interessenter og aktiv inddragelse af medarbejderne.
- (2) Det bør være så let som muligt for organisationer, som har et andet miljøledelsessystem og ønsker at skifte til EMAS, at gøre dette. Forbindelser til andre miljøledelsessystemer bør indgå i overvejelserne med henblik på at lette gennemførelsen af EMAS uden at gentage eksisterende sædvaner og procedurer.
- (3) For at lette gennemførelsen af EMAS og undgå gentagelse af eksisterende sædvaner og procedurer, som er baseret på andre miljøledelsessystemer, der er certificeret efter passende procedurer, anses de relevante dele af andre miljøledelsessystemer, som er anerkendt af Kommissionen som værende i overensstemmelse med de tilsvarende krav i EMAS, for at være ækvivalente med disse krav.
- (4) Denne anerkendelse bør baseres på en analyse af disse andre miljøledelsessystemers krav og procedurer og deres kapacitet til at nå de samme mål som de tilsvarende krav i forordning (EF) nr. 1221/2009.
- (5) Norge indgav en skriftlig anmodning om anerkendelse af miljøledelsessystemet Eco-Lighthouse til Kommissionen den 26. januar 2016. Denne anmodning blev efterfulgt af supplerende oplysninger, der havde til formål at give Kommissionen de nødvendige dokumenter til at vurdere ækvivalensen af de relevante dele af miljøledelsessystemet med kravene i EMAS —

VEDTAGET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

På grundlag af den dokumentation, som de norske myndigheder har indgivet, anerkender Kommissionen de dele af Eco-Lighthouse-ordningen, der er beskrevet i bilaget til denne afgørelse, som værende i overensstemmelse med de tilsvarende krav i forordning (EF) nr. 1221/2009.

⁽¹⁾ EUT L 342 af 22.12.2009, s. 1.

Artikel 2

Ændringer i Eco-Lighthouse-ordningens krav, som påvirker denne anerkendelse, indberettes til Kommissionen mindst årligt. I tilfælde af ændringer af disse krav eller af kravene i forordning (EF) nr. 1221/2009 kan Kommissionen beslutte at ophæve eller ændre denne afgørelse.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. december 2017.

På Kommissionens vegne

Karmenu VELLA

Medlem af Kommissionen

BILAG

Indledning

EMAS-forordningen ⁽¹⁾ fastsætter et effektivt ledelsessystem, som organisationer frivilligt kan bruge til at evaluere, rapportere og forbedre deres miljøpræstationer. Alle organisationer, som ønsker at forbedre deres miljøpræstationer, kan deltage i EMAS-ordningen. Den dækker alle økonomiske sektorer og erhvervssektorer og kan anvendes i hele verden.

EMAS har til formål løbende at fremme forbedringer af organisationers miljøpræstationer ved hjælp af organisationernes indførelse og gennemførelse af miljøledelsessystemer og systematisk, objektiv og regelmæssig bedømmelse af disse systemers resultater, oplysning om miljøpræstationer, en åben dialog med offentligheden, og aktiv inddragelse af medarbejdere i organisationer, samtidig med at der sikres tilstrækkelig uddannelse og videreuddannelse.

EMAS-forordningen sikrer troværdigheden og gennemsigtigheden af EMAS-registrerede organisationers miljøpræstationer gennem et system med tredjepartsverifikation, der udføres af en verifikator, som er akkrediteret eller har licens.

For at lette registreringen af organisationer, som har indført andre miljøledelsessystemer, og som ønsker at skifte til EMAS, skal Kommissionen i henhold til forordningen ⁽²⁾ anerkende andre nationale eller regionale miljøledelsessystemer eller dele heraf, som opfylder de tilsvarende krav i forordningen, såfremt visse specifikke betingelser er opfyldt.

I henhold til forordningens artikel 45 kan medlemsstaterne indgive en skriftlig anmodning til Kommissionen for at få anerkendt eksisterende miljøledelsessystemer eller dele heraf, som er certificeret i overensstemmelse med passende certificeringsprocedurer, der anerkendes på nationalt eller regionalt niveau, og anses for at opfylde tilsvarende krav i denne forordning.

Kommissionen anerkender efter behandling af denne anmodning og i overensstemmelse med rådgivningsproceduren i forordningens artikel 49, stk. 2, de relevante dele af miljøledelsessystemerne og anerkender akkrediteringskravene eller licensudstedelseskravene til certificeringsorganerne, hvis den mener, at medlemsstaten:

- i sin anmodning har anført de relevante dele af miljøledelsessystemerne og de tilsvarende krav i denne forordning tilstrækkelig tydeligt
- i tilstrækkelig grad har påvist ækvivalensen af alle relevante dele af det berørte miljøledelsessystem med denne forordning.

Anerkendelsens virkning: I henhold til forordningens artikel 4, stk. 3, er organisationer, som ønsker at blive EMAS-registreret, og som har et certificeret miljøledelsessystem, der er anerkendt i henhold til artikel 45, ikke forpligtet til at udføre de dele, der er blevet anerkendt som værende ækvivalente med denne forordning.

Det bør dog bemærkes, at bestemmelserne i artikel 18 finder anvendelse på tidspunktet for verifikation i forbindelse med en organisations forberedelse af EMAS-registrering eller fornyelse af denne registrering.

En verifikator, der er akkrediteret eller har licens under EMAS, vurderer, om krævede procedurer, f.eks. organisationens miljøkortlægning, miljøpolitik, miljøledelsessystem og miljørevisionsprocedurer samt gennemførelsen heraf, opfylder forordningens krav. Dele af det andet miljøledelsessystem, som i henhold til artikel 45 er anerkendt som værende i overensstemmelse med de tilsvarende krav i forordning (EF) nr. 1221/2009, kontrolleres derfor også for at sikre, at gennemførelsen heraf opfylder de krav, der er fastsat som ækvivalente i denne anerkendelse.

Det forhold, at det andet miljøledelsessystems dokumentationsprocedure anerkendes som ækvivalent, er f.eks. ikke til hinder for en verifikation af den passende gennemførelse af denne procedure med henblik på at sikre, at den omfatter de krævede materielle oplysninger.

⁽¹⁾ Forordning (EF) nr. 1221/2009.

⁽²⁾ Artikel 45 i forordning (EF) nr. 1221/2009.

I direktivet om offentlige udbud ⁽¹⁾ henvises der også til denne anerkendelse, idet det i direktivets artikel 62, stk. 2, anføres, at andre miljøledelsessystemer, der er anerkendt i henhold til artikel 45 i forordning (EF) nr. 1221/2009, er en af de tre typer certifikater, som ordregivende myndigheder, der kræver fremlæggelse af certifikater til bekræftelse af overensstemmelsen med bestemte miljøledelsessystemer eller -standarder, kan henvise til i forbindelse med et offentligt udbud.

Den 26. januar 2016 fremsendte Norge en indledende anmodning om anerkendelse i henhold til EMAS-forordningen af den nationale miljøcertificeringsordning, Eco-Lighthouse Foundation (ELH). Denne anmodning blev efterfulgt af supplerende oplysninger, der havde til formål klart at beskrive kravene i Eco-Lighthouse-ordningen og de tilsvarende krav i EMAS-forordningen (inklusive bilag) og at give Kommissionen den nødvendige dokumentation til at fastslå den potentielle ækvivalens af de relevante dele af miljøledelsessystemet.

På grundlag af denne dokumentation har Kommissionen kunnet fastslå overensstemmelsen mellem kravene i det pågældende miljøledelsessystem og de tilsvarende krav i EMAS-forordningen som beskrevet i det følgende.

Forklaring af ELH-begreber

ELH-begreb (DA)	ELH-begreb (NO)	ELH's definition af begreb
Eco-Lighthouse Foundation (Eco-Lighthouse/ELH)	Stiftelsen Miljøfyrtårn (Miljøfyrtårn)	Den juridiske enhed, der administrerer, overvåger og udvikler ELH-certificeringsordningen.
ELH's miljøkortlægning	Miljøkartlegging	Webbaseret rapport, der er genereret ud fra en liste over kriterier, som er opstillet af en konsulent. Virksomheden dokumenterer, at den overholder kriterierne. Certificeringseksperter godkender endeligt miljøkortlægningen og bekræfter dermed, at ELH-kriterierne er opfyldt.
Fælles kriterier	Felles kriterier	Kriterier, der gælder for alle virksomheder, som ønsker at blive ELH-certificeret. Virksomheden angiver også, om den ejer eller lejer sine lokaler, hvilket er afgørende for, hvilke kriterier der finder anvendelse på f.eks. energi, affaldshåndtering osv. De fælles kriterier omhandler de vigtigste miljøforhold, som gælder for alle virksomheder.
Sektorspecifikke kriterier	Bransjespesifikke kriterier	Kriterier, der gælder for virksomheder inden for specifikke sektorer, som ønsker at blive ELH-certificeret. De virksomhedsspecifikke sektorkriterier omhandler de vigtigste miljøforhold inden for sektoren.
Miljøansvarlig	Miljøfyrtårnansvarlig	Den person i virksomheden, som ledelsen har udpeget som ansvarlig for gennemførelsen af ELH.
Årlig klima- og miljørapport	Årlig Klima- og miljørapport	Virksomheden indgiver en rapport på ELH-webportalen hvert år inden den 1. april. Indikatorer: Nogle er universelle, mens andre genereres ud fra de valgte kriterier. Handlingsplanen indberettes også her. Den årlige klima- og miljørapport skal stilles til rådighed for offentligheden.
Handlingsplan/miljøprogram	Handlingsplan	Virksomhedens handlingsplan for det kommende år med henvisning til hvert miljøtema. Handlingsplanen indgår i den årlige klima- og miljørapport. Ansvarsområder og tidsfrister kan dokumenteres i miljøkortlægningen (Miljøkartlegging) eller internt i virksomhedens egne systemer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

ELH-begreb (DA)	ELH-begreb (NO)	ELH's definition af begreb
Ledelsens årlige evaluering	Ledelsens gennemgang	Top- og mellemlederne mødes en gang om året for at gennemgå og evaluere arbejdsmiljøsystemet, kvalitetskontrollsystemet, gennemførelsen af ELH og andre spørgsmål, som er relevante for virksomheden
Miljøledelsesgruppe	Miljøgruppe	Den arbejdsgruppe, der er nedsat for at hjælpe den miljøansvarlige med at gennemføre ELH. Denne gruppe kan omfatte den arbejdsmiljøansvarlige og andre relevante parter.
Eco-Lighthouse-webportal	Miljøfyrtårnportalen	Den webbaserede portal, hvor dokumentation vedrørende virksomheder, kommuner, konsulenter og certificeringseksperter vedligeholdes. Den omfatter alle overensstemmelsesdokumenter med kriterier og certificering.
Virksomhedsspecifikke indikatorer	Virksomhetsspesifikke sjekkpunkter	Indikatorer, der fastlægges efter anmodning fra virksomheden, og som indarbejdes i den årlige klima- og miljørapport. Betalt service.
Intern konsulent	Internkonsulent	Medarbejder i en virksomhed, som arbejder for at opnå ELH-certificering. Medarbejderen gennemfører ELH's konsulentuddannelse og bliver derved kvalificeret til at lede virksomheden imod certificering, så det ikke er nødvendigt at engagere en ekstern ELH-konsulent i forbindelse med førstegangscertificeringen.
Arbejdsmiljøtjekliste	HMS sjekklister	Virksomhedens interne tjekliste til brug ved den årlige gennemgang af arbejdsmiljøet. De vigtigste punkter omfatter: ajourføring af lovbestemte krav, intern videreuddannelse af personale og ledelse, miljøpolitik, mål og opnåede resultater i den årlige klima- og miljørapport og håndtering af manglende overholdelse.
Miljøpolitik	Miljøpolicy	Hensigter og målsætninger for miljøpræstationerne fastsat af virksomhedens topledelse
Miljøforhold	Miljøaspekt	Elementer af de aktiviteter, produkter eller tjenesteydelser, der produceres eller leveres af en virksomhed, som kan påvirke miljøet
Direkte miljøforhold	Direkte miljøaspekt	Elementer af de aktiviteter, produkter eller tjenesteydelser, der produceres eller leveres af en virksomhed, som den har direkte ledelseskontrol over
Indirekte miljøforhold	Indirekte miljøaspekt	Elementer af de aktiviteter, produkter eller tjenesteydelser, der produceres eller leveres af en virksomhed, som den ikke har direkte ledelseskontrol over, men som til en vis grad kan påvirkes af virksomheden
Miljømålsætning	Miljømål	Miljømål, der skal nås i det kommende år, som er anført i den årlige klima- og miljørapport.
Miljøledelsessystem	Miljøledelsessystem	Integreret ledelsessystem, som kortlægger virksomhedens miljøvirkninger, og som bruger et sæt miljøkriterier til at håndtere disse virkninger. Miljøledelsessystemet skal tilpasses virksomhedens drift, indeholde klare mål og handlingsplaner med konkrete foranstaltninger, som skal gennemføres, og det skal sikre løbende forbedring.

ELH-begreb (DA)	ELH-begreb (NO)	ELH's definition af begreb
Væsentlig ændring	Stor endring	Enhver ændring i virksomhedens aktiviteter, herunder produkter og tjenesteydelser, beliggenhed, organisation eller administration, der har en væsentlig indvirkning på virksomhedens miljøledelsessystem eller miljøforholdene vedrørende virksomheden
Manglende overholdelse	Avvik	Afvigelse fra et lovbestemt krav eller ELH-kriterium eller begge, hvis det lovbestemte krav også er et ELH-kriterium. De vigtigste lovbestemte krav er også ELH-kriterier. Hvis et ELH-kriterium ikke overholdes, kan virksomheden ikke certificeres.

Metode anvendt til at undersøge oplysningerne om det anerkendte miljøledelsessystem

Formålet med dette dokument er at beskrive kravene i miljøledelsessystemet »Eco-Lighthouse« og vurdere, hvorvidt disse krav er i overensstemmelse med de tilsvarende krav i EMAS-forordningen. Denne vurdering har to hovedformål:

1. at lette overgangen til EMAS for en organisation, der har gennemført et andet miljøledelsessystem og ønsker at skifte til EMAS
2. at lette sammenligningen af Eco-Lighthouse-krav og EMAS-krav.

I forbindelse med udarbejdelsen af denne vurdering gennemførte Kommissionen en mangelanalyse af de to systemers krav. Efter denne analyse blev relevante krav opdelt i nøglekrav svarende til de forskellige dele af miljøledelsessystemet. Derefter blev disse deles overensstemmelse med de tilsvarende krav i EMAS-forordningen vurderet.

Følgende dele af miljøledelsessystemet analyseres i det følgende:

1. topledelsens forpligtelse og deltagelse
2. gennemførelse af en miljøkortlægning — indledende analyse
3. fastlæggelse af en miljøpolitik
4. sikring af overholdelse af lovgivningen
5. fastlæggelse af målsætninger og miljøprogram for at sikre løbende forbedring
6. organisationsstruktur, uddannelse og medarbejderinddragelse
7. dokumentationskrav
8. driftsstyring
9. nødberedskab og afværgeforanstaltninger
10. kontrol, intern revision og korrigerende handlinger
11. kommunikation (intern og eksternt)
12. ledelsens evaluering.

I denne rapport vurderes desuden også de **akkrediterings- eller licensudstedelseskrav**, der sætter en kvalificeret tredjepartsrevisor i stand til at verificere ordningerne.

For hver af disse dele beskrives det i det følgende, hvorvidt ELH-kravene er i overensstemmelse med de tilsvarende EMAS-krav. For at vurdere denne overensstemmelse har Kommissionen undersøgt, hvorvidt ELH-kravene kan opfylde de tilsvarende EMAS-kravs mål med samme pålidelighed og troværdighed ⁽¹⁾.

I nogle tilfælde matcher dele af ELH i en vis grad EMAS-kravene uden at overholde disse krav fuldt ud. For at give en nuanceret vurdering beskrives disse dele som »matcher delvist EMAS-krav«, og der gives forklaringer for at hjælpe ELH-certificerede organisationer, som ønsker at afhjælpe manglerne i forhold til EMAS.

I overensstemmelse med deres vurdering opdeles de forskellige dele i tre kategorier:

- Matcher ikke EMAS-krav
- Matcher delvist EMAS-krav
- Opfylder EMAS-krav

De dele, der anses for at opfylde de tilsvarende EMAS-krav (den tredje kategori), anses for ækvivalente.

Beskrivelse af Eco-Lighthouse

Certificeringsordningen Eco-Lighthouse er Norges mest udbredte miljøledelsessystem, hvorunder der er udstedt mere end 5 000 gyldige certifikater til små, mellemstore og store organisationer (ELH er ikke målrettet mod virksomheder med komplekse miljøudfordringer ⁽²⁾). Gennem let gennemførlige, konkrete, relevante og rentable (i ordets bredeste forstand: på lokalt, regionalt og globalt plan) foranstaltninger kan virksomheder forbedre deres miljøpræstationer, styre deres miljøvirkninger og dokumentere deres samfundsmæssige ansvarlighed.

Eco-Lighthouse-certificeringsordningen integrerer miljøledelsen af både interne og eksterne miljøforhold inden for rammerne af den norske lovgivning vedrørende systematiske sundheds-, miljø- og sikkerhedsaktiviteter i virksomheder.

En virksomhed, der ønsker at blive Eco-Lighthouse-certificeret, skal:

Inden certificering

1. engagere en kvalificeret Eco-Lighthouse-miljøkonsulent, som er uddannet, godkendt og under tilsyn af ELH, til at:
  - a) gennemføre en miljøanalyse af virksomheden. På grundlag af denne indledende analyse udvælger konsulenten de relevante sektorspecifikke kriterier (bransjespecifikke kriterier), som gælder for virksomheden, ud over de fælles kriterier ⁽³⁾, der gælder for alle organisationer
  - b) generere og hjælpe med at udfylde miljøkortlægningen ⁽⁴⁾ (Miljøkartlegging) på ELH-webportalen
  - c) styre og dokumentere opfyldelsen af de relevante kriterier ved brug af dette webbaserede værktøj (Miljøkartlegging)
  - d) uddanne organisationens interne miljøansvarlige (miljøfyrtårnansvarlig) i brugen af ELH-webportalen, herunder miljøkortlægningen

⁽¹⁾ Den høje grad af overholdelse, der kræves, bør ses i lyset af forordningens artikel 4, som indeholder betingelserne for at opnå EMAS-registrering. I henhold til artikel 4, stk. 3, er organisationer, som har et certificeret miljøledelsessystem, der er anerkendt i henhold til artikel 45, fritaget for forpligtelsen til at udføre de dele, der er blevet anerkendt som værende ækvivalente med denne forordning. De dele, der er anerkendt som værende ækvivalente, bør følgelig have samme funktion som de tilsvarende EMAS-dele, for så vidt angår EMAS-gennemførelse og -registrering.

⁽²⁾ Se ELH's websted <http://eco-lighthouse.org/certification-scheme/>.

⁽³⁾ Engelske oversættelser af kriterierne findes på: <http://eco-lighthouse.org/statistik/> (fælles kriterier plus udvalgte enkelte specifikke sæt af kriterier er blevet oversat). De norske versioner kan findes på: <http://www.miljofyrtarn.no/dette-er-miljofyrtarn/bransjekriterier/9-miljt/miljt/55-bransjekriterier-gruppert>.

⁽⁴⁾ Denne må ikke forveksles med »miljøredøgørelsen« under EMAS, som er omhandlet i EMAS-forordningens artikel 2 og 18, og i bilag IV, B, dertil.

- e) uddanne den interne miljøansvarlige i at udfylde den første udgave af den årlige klima- og miljørapport, som hvert år skal indgives vedrørende det foregående fulde kalenderår (efter certificering)
  - f) styre processen for opfyldelse af kriterierne.
2. Via de oplysninger, som organisationen selv angiver i den webbaserede miljøkortlægning, skal den bekræfte den aktuelle status for overholdelse af et sæt fælles og sektorspecifikke kriterier, inden certificeringsprocessen er udført. Alle fælles og sektorspecifikke kriterier skal opfyldes for at opnå certificering. Der opbevares et skriftligt spor af denne »indledende« indberetning som en del af miljøkortlægningen.
  3. Fælles og sektorspecifikke kriterier udvikles af ELH i samarbejde med relevante statslige organer, forskere, interesseorganisationer, kunder og erfarne konsulenter og certificeringsekspertter med henblik på at udpege og tage fat om de relevante miljøforhold og effektive foranstaltninger inden for den pågældende sektor. Disse kriterier revideres jævnligt.
  4. Kriterierne er kernen i ledelsessystemet, som sikrer, at systemet fungerer korrekt. Overholdelsen af alle kriterier indberettes på Eco-Lighthouse-webportalen gennem miljøkortlægningen.
  5. Klima- og miljørapporten udfyldes og overføres til ELH-webportalen. Den indeholder universelle indikatorer og parametre, som gælder for alle sektorer, og specifikke indikatorer, der genereres, når relevante kriterier vælges.
  6. Når virksomheden har opfyldt alle relevante kriterier, og den første klima- og miljørapport er indgivet, udføres certificeringen af en certificeringsekspert/verifikator. Han/hun henter de relevante oplysninger på webportalen, inden han/hun besøger virksomheden og gennemfører samtaler og kontroller. Verifikatoren/certificeringseksperter foretager certificeringen på vegne af den kommune, hvor virksomheden er beliggende, men uddannes, godkendes (tildes licens) og overvåges af den centrale Eco-Lighthouse-forvaltning. Dette omfatter fra 2017 også observation på stedet. Afvigelser fra kriterier og afhjælpning af afvigelser dokumenteres i miljøkortlægningen.
  7. De dokumenterede resultater af hele processen kontrolleres af ELH Foundation, og der udstedes et certifikat. Først på dette trin udstedes en tilsvarende certificeringsrapport og et bevis for anerkendelse.

Efter certificeringen

Efter certificeringen indgives klima- og miljørapporten senest den 1. april hvert år med angivelse af betingelserne for en række parametre, opfyldelsen af tidligere angivne miljømål og en detaljeret kortlægning af de fremtidige mål. Denne årlige rapport udarbejdes af den miljøansvarlige.

Fornyelse af certificeringen sker hvert tredje år.

Processen er den samme, men virksomheden har ikke pligt til at engagere en konsulent ved fornyelse af certificering. I stedet har den miljøansvarlige (Miljøfyrtårnansvarlig) ansvaret for at tilrettelægge fornyelsen, kontrollere, at kriterierne fortsat opfyldes, udfylde miljøkortlægningen og give certificeringseksperter/verifikatoren adgang til den relevante dokumentation på ELH-webportalen. Den nye miljøkortlægning, den tilhørende dokumentation og klima- og miljørapporterne indgivet for de foregående år udgør den dokumentation, der skal indgives inden fornyelsen, mens certificeringseksperter/verifikatoren gennemfører samtaler, stikprøvekontrol og kontrol på stedet på samme måde som ved førstegangscertificeringen.

Bemærk:

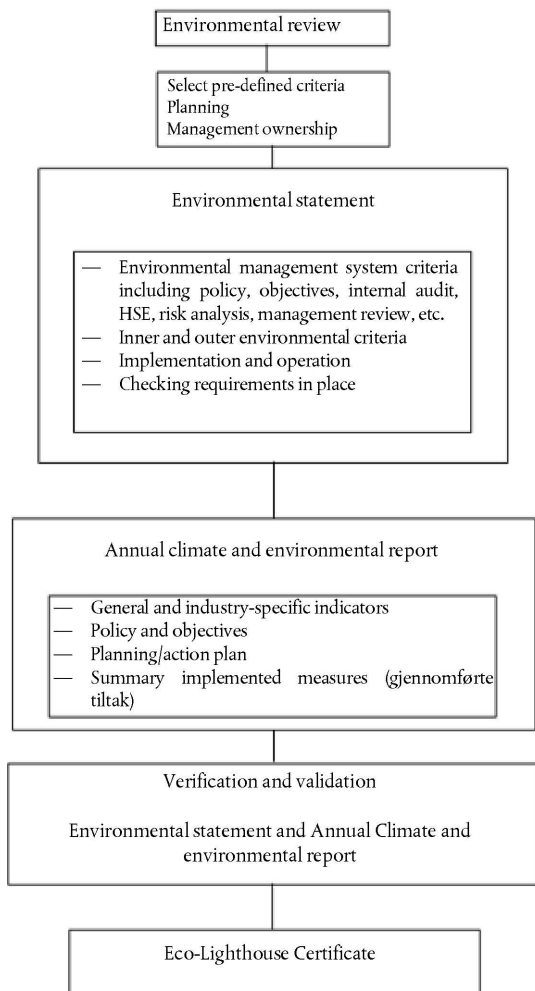
Mere end 300 norske kommuner ud af omkring 430 er betalende medlemmer af Eco-Lighthouse-certificeringsordningen. Som medlemmer letter de ELH-certificeringen for lokale virksomheder ved at sørge for, at der findes en certificeringsekspert/verifikator for virksomheder i området. Det forventes også, at kommunerne arbejder for at få deres egne virksomheder certificeret.

Verifikatorer/certificeringsekspertter, som deltager i certificeringsfasen, kan være ansat i den kommunale/regionale forvaltning eller af en privat virksomhed og *uddannes, godkendes og er under tilsyn* af Eco-Lighthouse Foundation. I forbindelse med Eco-Lighthouse-ordningen er det vigtigt at bemærke, at kommunen udgør certificeringsorganet, og at certificeringsekspertter (som er tildelt licens af ELH) handler på vegne af kommunen, ikke Eco-Lighthouse-forvaltningen.

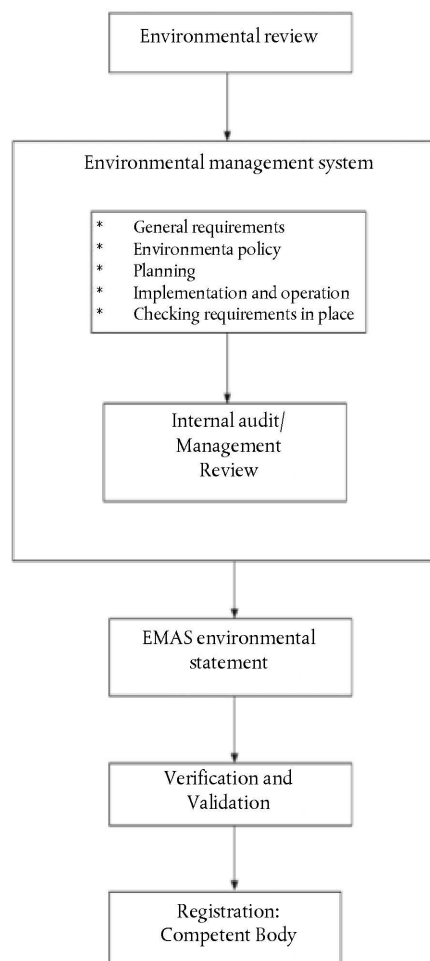
Eco-Lighthouse Foundation er certificeret i henhold til ISO-9001:2015-standarden pr. maj 2016.

Generel plan for gennemførelse af ELH og EMAS

General schedule for Eco-Lighthouse implementation

General schedule for EMAS implementation

DEL 1

Topledelsens deltagelse og forpligtelse

Tilsvarende EMAS-krav

1. Topledelsens deltagelse og forpligtelse. Under EMAS fastlægger topledelsen organisationens miljøpolitik (1.1), og den er ansvarlig for, at miljøledelsessystemet (1.2) gennemføres korrekt, herunder for at udnævne en ledelsesrepræsentant på miljøområdet (1.3). Retsgrundlag: artikel 2, stk. 1, og bilag II, punkt A.2 og A.4.
2. Ledelsen evaluerer jævnligt det opnåede fremskridt og løser eventuelle problemer. Ledelsen skal regelmæssigt involveres på møder og i initiativer inden for rammerne af miljøledelsessystemet. (Bilag II, punkt A.6)

Vurdering af de tilsvarende ELH-krav

1. Topledelsens deltagelse og forpligtelse:
  - 1.1. Definition af organisationens miljøpolitik:

I henhold til fælles kriterium 1945 ⁽¹⁾ skal organisationer fastlægge en miljøpolitik. Beslutningen om at deltage i ordningen og forpligtelsen til at opfylde de forskellige kriterier skal desuden træffes af ledelsen.

⁽¹⁾ Fælles kriterium 1945: »Virksomheden skal fastlægge en miljøpolitik og mål for sundhed, miljø og sikkerhed. Disse skal dokumenteres i miljøledelsessystemet eller i handlingsplanen, som indgår i den årlige klima- og miljørapport under Eco-Lighthouse«.

1.2. Ansvar for miljøledelsessystemets korrekte gennemførelse:

I henhold til fælles kriterium 6 »skal ledelsen gennemføre en årlig evaluering af arbejdsmiljøsystemet og Eco-Lighthouse-procedurerne med henblik på at vurdere, om de fungerer efter hensigten«.

Ved dens årlige undertegnelse af ELH's betingelser og vilkår og referatet af ledelsens evaluering er topledelsen ansvarlig for den korrekte gennemførelse af miljøledelsessystemet og den årlige klima- og miljørapports korrekthed.

1.3 Udnævnelsen af en ledelsesrepræsentant på miljøområdet:

En medarbejder udpeges som miljøansvarlig (Miljøfyrtårnansvarlig). Afhængigt af organisationens størrelse er der ikke nødvendigvis tale om en fuldtidsopgave. Den miljøansvarlige kan uddannes af konsulenten i forbindelse med den første certificering eller oplæres af den tidligere miljøansvarlige. I større organisationer deltager den miljøansvarlige i nogle tilfælde i ELH's konsulentkursus (og bliver derved kvalificeret som en intern konsulent). Den miljøansvarliges opgaver er beskrevet under krav 6 (organisationsstruktur, uddannelse og medarbejderinddragelse).

2. Ledelsen evaluerer regelmæssigt det opnåede fremskridt og løser eventuelle problemer.

Dette sker ved den årlige ledelsesevaluering ⁽¹⁾ (ledelsens gennemgang), som godkendes af ledelsen (ledelsen undertegner referatet af ledelsens årlige evalueringsmøde). Der fremlægges en rapport om manglende overholdelse (lovbestemt og/eller manglende overholdelse af ELH-kriterier), og den årlige klima- og miljørapport fremlægges. Sidstnævnte omfatter vurderingen af organisationens miljøpræstationer og miljømål for det kommende år. Der kan fremlægges rapporter om fornyelse af certificeringen, især i tilfælde af manglende overholdelse.

Denne årlige evaluering er derfor en kvalitetskontrol (kundetilfredshed, organisation og konstateret manglende overholdelse), men den omhandler også opfyldelsen af miljømålene og handlingsplanen og evaluerer status for problemer som f.eks. affald, energiforbrug og miljøindikatorer, som er relevante for sektoren. Tilfælde af manglende overholdelse vedrørende ELH og/eller det eksterne miljø håndteres her (ved at afhjælpe dem omgående eller, hvis det ikke er muligt, ved at indsætte dem i handlingsplanen for det kommende år).

Fælles kriterium 1950 lyder: »Virksomheden skal fastlægge procedurer for rapportering og håndtering af manglende overholdelse« ⁽²⁾. Ledelsen er derfor ansvarlig for miljøpolitikken, målene og de opnåede resultater i ELH og skal mindst årligt ajourføre og bekræfte dens forpligtelse.

Det yderligere arbejdsmiljøsystem, der kræves i henhold til norsk lov ⁽³⁾, sikrer endvidere opfyldelsen af de miljømål, der præsenteres i handlingsplanen og er omhandlet i den årlige klima- og miljørapport, og efterlevelsen af anvisningerne.

Kommissionens konklusion

Topledelsen undertegner ELH's betingelser og vilkår i den indledende fase af certificeringsprocessen (via webportalen). I henhold til fælles kriterium 1945 skal organisationer fastlægge en miljøpolitik. En detaljeret og gentagen inddragelse af ledelsen (gennem kontroller) sker flere gange i løbet af året og gennem den årlige ledelsesevaluering. Den organisation, der gennemfører ELH, skal også udnævne en miljøansvarlig, som rapporterer til topledelsen (eller er medlem af topledelsen) og samarbejder med personalet om ELH-spørgsmål. —

⁽¹⁾ Forpligtelse til at gennemføre intern kontrol: Forpligtelsen til at indføre og gennemføre intern kontrol påhviler den person, der er ansvarlig for virksomheden, dvs. virksomhedens ledelse eller ejer. Intern kontrol skal foretages på alle organisationsniveauer, men virksomhedens topledelse har hovedansvaret for at iværksætte og vedligeholde systemet. I dette afsnit præciseres det imidlertid, at intern kontrol skal indføres og gennemføres i samarbejde med medarbejderne, arbejds miljøudvalget, sikkerhedsdelegerede og/eller medarbejderrepræsentanter, hvis sådanne findes.

⁽²⁾ Retsgrundlaget for kriteriet er forskrifterne vedrørende systematiske sundheds-, miljø- og sikkerhedsaktiviteter i virksomheder (forskrifterne vedrørende intern kontrol), afsnit 5.7.

⁽³⁾ Link til lovgivning: <https://www.arbejdstilsynet.no/hms/internkontrol> og yderligere oplysninger: <http://www.hse.gov.uk/>.

På grundlag af disse elementer anerkender Kommissionen, at den del af ELH, der vedrører »**topledelsens deltagelse og forpligtelse**«, opfylder de tilsvarende EMAS-krav og derfor kan anses for ækvivalent.

DEL 2

Gennemførelse af en miljøkortlægning — indledende analyse

Tilsvarende EMAS-krav

Inden en organisation registreres, skal den gennemføre en miljøkortlægning baseret på bilag I til forordningen — artikel 4, stk. 1, litra a), bilag I og bilag II, punkt A.3.1.

Denne indledende analyse skal omfatte følgende områder:

- 1) Udpegning af gældende miljølovgivning
- 2) Udpegning af alle direkte og indirekte miljøforhold, der har væsentlig indvirkning på miljøet, kvalificeret og kvantificeret på passende måde, og udarbejdelse af et register over dem, der anses for væsentlige
- 3) Beskrivelse af kriterierne for vurdering af miljøvirkningens væsentlighed
- 4) Gennemgang af alle eksisterende miljøledelsessædvaner og -fremgangsmåder
- 5) Vurdering af tilbagemeldinger fra undersøgelser af tidligere uheld.

Denne evaluering verificeres af den eksterne verifikator.

Vurdering af de tilsvarende ELH-krav

Generel vurdering: ELH's indledende analyse, der betegnes »miljøkortlægning« (Miljøkartlegging), udarbejdes af en konsulent, som er uddannet, godkendt og under tilsyn af ELH. Efter en analyse af organisationen udvælger han de relevante kriterier, som organisationen skal opfylde for at få tildelt ELH-certificeringen. På grundlag af denne analyse genereres den webbaserede miljøkortlægning (Miljøkartlegging) som en liste over kriterier, der skal opfyldes, og som hjælper organisationen med at udpege relevante indsatsområder. Som det næste trin giver den interaktive procedure på ELH-webportalen (Miljøfyrtårnportalen) organisationen mulighed for at registrere fremdriften og overvåge hele listen over kriterier, skal opfyldes.

ELH omfatter fælles kriterier, der gælder for alle sektorer, plus specifikke kriterier, der på forhånd er fastsat for 14 forskellige specifikke sektorer ⁽¹⁾.

1) *Udpegning af gældende miljølovgivning*

De fælles kriterier omfatter også kontrol af overholdelsen af lovbestemte krav. Overholdelse kontrolleres i overensstemmelse med fælles kriterium 1944: »Virksomheden skal sikre, at der er adgang ⁽²⁾ til en ajourført oversigt over relevante love og forskrifter vedrørende sundhed, miljø og sikkerhed«. En sådan oversigt kan opstilles via det norske officielle websted Regelhjælp ⁽³⁾, hvor virksomheden kan indtaste sit unikke virksomhedsnummer for at generere en liste over de lovbestemte krav, der finder anvendelse på virksomheden, herunder miljøkrav. Under de fælles og sektorspecifikke kriterier er alle kriterier, der er afledt af love og forskrifter, tydeligt markeret med et §-tegn for at tilkendegive, at kriteriet netop har til formål at sikre, at lovbestemte krav overholdes.

2) *Udpegning af alle direkte og indirekte miljøforhold, der har væsentlig indvirkning på miljøet, kvalificeret og kvantificeret på passende måde, og udarbejdelse af et register over dem, der anses for væsentlige*

Som et led i udviklingen af sektorspecifikke kriterier udpeges og opstilles de miljøforhold, som er centrale for de sektorer, der er omfattet af ELH's specifikke kriterier. De foruddefinerede kriterier udvikles i samarbejde med relevante industriorganisationer, interessegrupper, regeringen, forskere og vigtige kunder. Den interaktive generering af et foruddefineret sæt kriterier har til formål at hjælpe og vejlede organisationer, så de nemt kan opstille klare benchmarks. Denne proces er klart en af de vigtigste forskelle mellem EMAS- og ELH-metoderne. Den første fokuserer på udpegningen af miljøforhold på organisationsniveau, mens den anden udpeger dem på sektorniveau.

⁽¹⁾ <http://eco-lighthouse.org/statistikk/>.

⁽²⁾ For certificeringseksporten og organisationen generelt.

⁽³⁾ www.regelhjelp.no.

Af 31 fælles kriterier er 35 % systemkriterier, 4 % vedrører arbejdsmiljøet, og 52 % vedrører ifølge ELH det eksterne miljø ⁽¹⁾. Af de sektorspecifikke kriterier er i gennemsnit 10 % ifølge ELH systemkriterier, 20 % vedrører arbejdsmiljøet, og 70 % vedrører det eksterne miljø ⁽²⁾. En nærmere undersøgelse af kriterierne med flest certifikater (som derfor hyppigst revideres og ajourføres), f.eks. hoteller eller dagligvareforretninger ⁽³⁾, bekræfter, at disse kriterier omfatter en række relevante og centrale miljøforhold.

De fælles kriterier omfatter også kriterium 1963 »Andre miljøforhold«, som forpligter virksomheden til at evaluere og tage fat om alle relevante miljøforhold, som ikke er omfattet af fælles og sektorspecifikke kriterier: »Virksomheden skal udpege andre væsentlige miljøforhold i virksomheden og overveje de nødvendige foranstaltninger og/eller medtage dem i den årlige klima- og miljørapport og/eller overvåge dem gennem handlingsplanen«. ELH definerer imidlertid ikke, hvordan disse kriterier skal anvendes, f.eks. hvilke typer forhold der skal tages i betragtning (direkte eller indirekte), og hvordan betydningen af deres virkning skal vurderes ⁽⁴⁾. Det fremgår desuden ikke, hvordan overensstemmelsen med dette kriterium kan vurderes, herunder på hvilket grundlag ELH's certificeringsekspert kan sikre, at alle væsentlige miljøforhold er blevet udpeget ⁽⁵⁾.

De anførte kriterier kontrolleres under verifikationen/certificeringen og skal alle opfyldes, inden ⁽⁶⁾ certificeringen tildeles. Hvert tredje år verificeres/certificeres kriterier igen, når certificeringen fornyes.

3) Beskrivelse af kriterierne for vurdering af miljøvirkningens væsentlighed

Vurderingen af miljøvirkningen gennemføres som et led i udviklingen af sektorspecifikke kriterier. Denne vurdering udføres derfor ikke af organisationen, men udføres på sektorniveau af relevante interessenter inden for sektoren. EMAS-forordningens bilag I, punkt 3, indeholder specifikke retningslinjer og kriterier til brug ved vurderingen af miljøvirkningers væsentlighed på organisationsniveau. Sådanne retningslinjer gives ikke af ELH, hvor vurderingen udføres på sektorniveau af rådgivende ekspertgrupper.

4 og 5) Eksisterende miljøledelsessædvaner og -fremgangsmåder og vurdering af tilbagemeldinger fra undersøgelser af tidligere uheld

De eksisterende miljøledelsessædvaner og -fremgangsmåder undersøges og evalueres på baggrund af de sektorspecifikke kriterier. Inden certificeringen udarbejdes den første årlige klima- og miljørapport, som føjes til miljøkortlægningen. I denne rapport angives de positive og negative aspekter af organisationens miljøledelse. Den omhandler udtrykkeligt »Gennemførte initiativer« (Gennemførte tiltak) for at afhjælpe situationer, som ikke var/er ideelle. På grundlag af disse oplysninger udarbejdes der en handlingsplan (Handlingsplan med mål).

Kommissionens konklusion

ELH's indledende analyse tager udgangspunkt i et sæt kriterier, som er baseret på miljøforhold, der er udpeget på sektorniveau. ELH kan tage en væsentlig del af organisationens potentielle miljøforhold i betragtning, når den fastsætter de sektorspecifikke kriterier. Organisationens tager derefter fat om disse forhold, når den vurderer sin overholdelse af de fastsatte kriterier under forberedelserne af certificeringen.

EMAS kræver en individualiseret analyse af organisationens specifikke direkte og indirekte miljøforhold og kræver, at organisationen skal fastlægge kriterier for vurderingen af virkningernes væsentlighed ud fra forhold, der er identificeret specifikt for organisationen. Denne organisationscentrerede tilgang har til formål at udpege forhold, der er væsentlige netop for organisationen og ikke for sektoren som helhed. Denne individualisering af tilgangen er en af de centrale forskelle mellem de to ordninger.

⁽¹⁾ <http://www.miljofyrtn.no/dokumenter/bransjekrav/844-general-industry-criteria/file> og <http://www.miljofyrtn.no/dokumenter/bransjekrav/866-guidance-to-the-general-industry-criteria/file>.

⁽²⁾ Statistik om hoteller fremlagt af ELH: <http://miljofyrtn.no/dokumenter/bransjekrav/864-industry-criteria-hotel/file> og om dagligvareforretninger: <http://miljofyrtn.no/dokumenter/bransjekrav/863-industry-criteria-retail-grocery-store/file>.

⁽³⁾ <http://eco-lighthouse.org/statistik/>.

⁽⁴⁾ Eco-Lighthouses vejledning om de fælles kriterier af 4.5.2017 — kriterium 1963: »Det er tilstrækkeligt med en særskilt vurdering af andre miljøforhold, hvis virksomheden finder det nødvendigt at gennemføre yderligere foranstaltninger. Virksomheden vælger selv, hvordan den vil tage fat om disse miljøforhold, men metoden kan være kædet sammen med risikoanalysen vedrørende det eksterne miljø«.

⁽⁵⁾ ELH's certificeringsekspert er uddannet til at vurdere opfyldelsen af faktuelle kriterier, ikke til at udføre en specifik vurdering af de forskellige miljøforhold.

⁽⁶⁾ Se også krav 4: overholdelse af lovgivningen.

ELH's fælles kriterium 1963, som også kræver, at andre relevante miljøforhold tages i betragtning, kan bruges til at udvide analysens omfang og få en mere specifik evaluering. ELH anbefaler i vejledningen vedrørende kriteriet, at det bør anvendes i sammenhæng med risikoanalysen. ELH definerer imidlertid ikke, hvordan væsentligheden af disse yderligere forhold vurderes.

Selv om begge tilgange er nyttige og indebærer både fordele og ulemper, er der betydelige forskelle mellem de anvendte metoder. De forfølger det samme mål — udpegning af væsentlige miljøforhold — men med forskellige metoder. ELH fokuserer på udpegning af miljøforhold på sektorniveau, mens EMAS har til formål at udpege organisationspecifikke væsentlige forhold. De to tilgange kan derfor ikke anses for ækvivalente ⁽¹⁾.

På grundlag af disse elementer finder Kommissionen, at den del af ELH, som vedrører **»gennemførelsen af en miljøkortlægning«**, delvist matcher de tilsvarende EMAS-krav.

Potentielle foranstaltninger til afhjælpning af manglerne i forhold til EMAS

Selv om denne del af ELH ikke kan anses for ækvivalent, viser analysen, at der i mange tilfælde er et tæt match med de tilsvarende EMAS-krav. For at opnå overensstemmelse med alle tilsvarende krav bør følgende yderligere elementer gennemføres:

- En tilgang baseret på en risikoanalyse erstattes med en tilgang og metode baseret på EMAS-forordningens bilag I med henblik på også at udpege væsentlige miljøforhold, som ikke er omfattet af de sektorspecifikke kriterier.
- På denne baggrund anvendes fælles kriterium 1963 med udgangspunkt i miljøkortlægningen efter EMAS.
- ELH's certificeringsekspert kontrollerer ved brug af den passende metode, at alle yderligere miljøforhold, indikatorer og lovbestemte krav er blevet udpeget og taget fat om.

DEL 3

Fastlæggelse af en miljøpolitik

Tilsvarende EMAS-krav:

Topledelsen fastlægger organisationens miljøpolitik. Denne politik skal omhandle de forskellige elementer, der er nævnt i EMAS-forordningens bilag II (artikel 4, stk. 1, litra b), og bilag II, punkt A.2).

Vurdering af de tilsvarende ELH-krav

ELH omfatter et formelt krav om fastsættelse af mål i kriterium 1945 (»Virksomheden skal fastlægge en miljøpolitik ⁽²⁾ og mål for sundhed, miljø og sikkerhed. Disse skal dokumenteres i miljøledelsessystemet eller i handlingsplanen, som indgår i den årlige klima- og miljørapport under Eco-Lighthouse«). Miljøpolitikken og de specifikke miljømål håndteres først ved at opstille kriterierne inden certificeringen og dokumenteres i miljøkortlægningen (Miljøkartlægning). I den anden fase kontrolleres miljøpræstationerne i forhold til udvalgte indikatorer i den årlige klima- og miljørapport, som også indeholder en handlingsplan for løbende forbedring.

Kommissionens konklusion

I henhold til det nyligt reviderede kriterium 1945 har virksomheden pligt til at fastlægge en miljøpolitik. Kombinationen af miljøkortlægningen, som fastlægger kriterier, og den årlige klima- og miljørapport, som kontrollerer indikatorer og fastlægger mål, supplerer denne miljøpolitik og hjælper med at gennemføre den.

Viljen til at opnå certificering gennem Eco-Lighthouse og undertegnelsen af ELH's vilkår og betingelser viser, at virksomheden har til hensigt at styrke sin ledelse af miljøforhold og løbende forbedre sine miljøpræstationer. Gennem handlingsplanen udgør den årlige klima- og miljørapport et grundlag for løbende forbedring.

⁽¹⁾ Det er især relevant at fremhæve disse metodemæssige forskelle i lyset af forordningens artikel 4. Miljøkortlægningen efter EMAS kan ikke erstattes af ELH's miljøkortlægning ved en EMAS-gennemførelse.

⁽²⁾ I henhold til EMAS-forordningens bilag II, punkt A.2.

Den årlige klima- og miljørapport skal godkendes af ledelsen i forbindelse med ledelsens årlige evaluering.

På grundlag af disse elementer anerkender Kommissionen, at den del af ELH, der vedrører »fastlæggelse af en miljøpolitik«, opfylder de tilsvarende EMAS-krav og derfor kan anses for ækvivalent.

DEL 4

Sikring af overholdelse af lovgivningen

Tilsvarende EMAS-krav

I henhold til EMAS skal organisationer:

1. identificere de lovbestemte miljøkrav, der finder anvendelse på dem
2. sikre, at disse krav overholdes
3. fastlægge hensigtsmæssige procedurer til løbende at opfylde disse krav
4. fremlægge materielle beviser og dokumentation for denne overholdelse.
(Artikel 4, stk. 1, litra b), og stk. 4, og bilag II, punkt A3.2, B2 og A5.2)

Vurdering af de tilsvarende ELH-krav

1. Inden ELH-certificeringen opstiller konsulenten en liste over kriterier. I henhold til fælles kriterium 1944 ⁽¹⁾ har virksomheden pligt til at sikre, at certificeringseksperter/verifikatoren (og desuden hele virksomheden) har adgang til en ajourført oversigt over relevante love og forskrifter, der gælder for virksomheden.

Overholdelsen af denne forpligtelse gøres nemmere med det norske officielle websted *Regelhjelp* ⁽²⁾, hvor virksomheden kan hente en liste over relevant lovgivning ud fra dens unikke virksomhedsnummer. De regler og forskrifter, som er mest relevante for sektoren, indgår i de fælles og sektorspecifikke kriterier (markeret med et §-tegn), som skal overholdes for at opnå certificering og fornyelse af certificering. Årlig ajourføring af oversigten sker som et led i ledelsens årlige evaluering (under den årlige arbejdsmiljøevaluering).

Listen over kriterier omfatter også kriterier vedrørende specifikke lovbestemte krav, som organisationens skal overholde.

Eksempler:

- Lovbestemt fælles kriterium 42: »Farligt affald (og ...) skal opbevares sikkert og afleveres på et (...) anlæg i overensstemmelse med forskrifterne vedrørende genanvendelse af affald«.
- Lovbestemt fælles kriterium 311: »Der tages stikprøver af spildevand, som analyseres i overensstemmelse med de lokale forskrifter og forureningsforskrift 15A-3 og 4«. (oversættelse)

2. I en virksomhedens egen vurdering inden certificering bekræfter den, at den overholder disse kriterier. Kriterierne kontrolleres derefter igen af den uafhængige tredjepartsverifikator/-certificeringsekspert under certificeringen. Inden der udstedes et ELH-certifikat, kontrollerer ELH Foundation igen det arbejde, der er udført af konsulenten, virksomheden og certificeringseksperter/verifikatoren, og godkender det. Kontrollen gentages ved fornyelsen af certificeringen hvert tredje år. Alle kriterier skal være overholdt, inden certificering kan foretages. Dette omfatter også de fælles og sektorspecifikke kriterier, som er indarbejdet i ELH-kriterier direkte fra den norske lovgivning (markeret med et §-tegn). Manglende overholdelse af et lovbestemt krav, som ikke er et ELH-kriterium, er omhandlet i fælles kriterium 1950, hvorefter virksomheder har pligt til at fastlægge procedurer for rapportering og håndtering af sådan manglende overholdelse. På grundlag af dette kriterium kan virksomheden certificeres, hvis den har påvist, at den har indført et system til håndtering af manglende overholdelse. Certificeringseksperter/verifikatoren kontrollerer, at ELH-kriterierne er overholdt, og verificerer, at virksomheden har indført en procedure for at afhjælpe manglende overholdelse af lovgivningen.

I modsætning til EMAS kræver ELH ikke, at organisationer forelægger certificeringseksperter beviser for, at de fuldt ud overholder miljølovgivningen ⁽³⁾ ud over de specifikke (lovbestemte) kriterier.

⁽¹⁾ Fælles kriterium 1944: »Virksomheden skal sikre, at der er adgang til en ajourført oversigt over relevante love og forskrifter vedrørende sundhed, miljø og sikkerhed«.

⁽²⁾ <http://www.regelhjelp.no/> og <http://www.miljofyrtn.no/dette-er-milj%C3%B8fyrt%C3%A5rn/bransjekriterier>.

⁽³⁾ EMAS-forordningens bilag II, punkt B2 (2)

3. Hvert tredje år skal certificeringen fornyes. På dette tidspunkt kontrolleres alle kriterier igen, herunder kriterier vedrørende manglende overholdelse (fælles kriterium 1950). Certificeringen fornyes ikke, hvis alle kriterier ikke opfyldes.

Beviserne for overholdelse af lovgivningen vurderes af certificeringseksperter som et led i fornyelsesprocessen. Denne vurdering er derfor begrænset af certificeringseksperternes kompetencer (se kravet vedrørende akkreditering). Lovbestemte kriterier er imidlertid formuleret på en sådan måde, at den uddannede certificeringsekspert/verifikator kan vurdere overholdelsen og dokumentere status for overholdelse. Certificeringseksperter/verifikatorer kontrollerer også, at virksomheden har den ajourførte oversigt over love og forskrifter, og at der findes et system til håndtering af manglende overholdelse.

Overholdelse af lovbestemte krav sikres desuden under den årlige interne evaluering af arbejdsmiljøsystemet, som er et led i ledelsens årlige evaluering. Evalueringen af arbejdsmiljøsystemet omfatter enhver form for manglende overholdelse af lovbestemte krav.

På ELH-portalen kan der findes vejledning i og eksempler på, hvordan manglende overholdelse afhjælpes (fælles kriterium 1950).

4. Som forklaret i dette afsnits punkt 2 er den dokumentation, der skal indgives, begrænset til de specifikke lovbestemte krav, der er omfattet af ELH-kriterierne, og den omfatter ikke alle gældende lovbestemte krav vedrørende miljøet. Dokumentation indgives og overføres til ELH-webportalen.

Kommissionens konklusion

Som ved processen for miljøkortlægningen (indledende analyse) benytter ELH et kriteriebaseret system til at vurdere organisationers overholdelse af lovgivningen. Et sådant system kombineret med det officielle websted *Regelhjælp* ⁽¹⁾ vurderes at give et godt overblik over de lovbestemte krav, der skal opfyldes, i overensstemmelse med EMAS.

Overholdelse af alle ELH-kriterier, herunder lovbestemte kriterier, vurderes først af virksomheden selv inden certificeringen og kontrolleres på tidspunktet for certificeringen af verifikatoren/certificeringseksperter. I tilfælde af manglende overholdelse af et enkelt anført kriterium kan der ikke udstedes et certifikat.

Bevis for overholdelse af (lovbestemte) ELH-kriterier skal indgives via systemet. ELH kræver også, at organisationen indfører en procedure for rapportering og håndtering af øvrige tilfælde af manglende overholdelse ⁽²⁾ af lovgivningen. Det kontrolleres årligt, at de vigtigste love og forskrifter vedrørende arbejdsmiljø og miljø overholdes, ved hjælp af arbejdsmiljøteksten, som bekræftes og underskrives af den administrerende direktør, og som evalueres af ledelsen. I henhold til vejledningen vedrørende fælles kriterium 1944 kræves det udtrykkeligt, at lovbestemte krav skal overholdes, ikke kun, at der skal gives en oversigt over disse.

I modsætning til EMAS omfatter ELH imidlertid ikke et kriterium, som kræver, at organisationen sikrer, at alle lovbestemte krav vedrørende miljøet overholdes. I stedet lægges der i ELH vægt på den vigtigste miljølovgivning gennem relevante sektorkriterier, hvor den mest relevante lovgivning er omformuleret, så den er fuldt forståelig for virksomheden og certificeringseksperter.

I tilfælde af manglende overholdelse af lovbestemte krav, som ikke er omfattet af ELH's lovbestemte kriterier, kan certificering endvidere tildeles, hvis der er indført procedurer for rapportering og håndtering af manglende overholdelse i overensstemmelse med arbejdsmiljøforskrifterne ⁽³⁾.

En anden vigtig forskel ligger i verifikatorens kompetence. EMAS-verifikatorer skal være i stand til at konstatere, at lovgivning er blevet udeladt, og de skal derfor have formelle kvalifikationer i denne henseende. ELH-verifikatorer er derimod uddannede som generalister. ELH tager højde for dette ved at formulere disse (lovbestemte) kriterier på en klar og letforståelig måde, men certificeringseksperternes kompetence til at konstatere manglende overholdelse af lovgivning, som går ud over de på forhånd fastsatte kriterier, er tvivlsom.

Hyppigheden af denne eksterne verifikation under ELH adskiller sig også fra hyppigheden under EMAS. Under ELH skal hele certificeringen fornyes hvert tredje år. På dette tidspunkt kontrolleres alle kriterier, herunder kriterier vedrørende lovbestemte krav, igen. Under EMAS kontrolleres virksomhedens præstationer i forhold til de lovbestemte krav også som et led i EMAS-verifikatorens årlige validering af miljøkortlægningen. Det bemærkes imidlertid, at 98 % af ELH-virksomhederne, hvis de var EMAS-certificerede, ville være omfattet af fritagelsen for små organisationer efter artikel 7, hvilket bringer hyppigheden af den årlige revision (hvert andet år) og fornyelsen af certificeringen (hvert fjerde år) tættere på ELH's.

⁽¹⁾ <http://www.regelhjelp.no/>.

⁽²⁾ Fælles kriterium 1950: »Virksomheden skal fastlægge procedurer for rapportering og håndtering af manglende overholdelse«.

⁽³⁾ <http://eco-lighthouse.org/statistik/>. Vejledningen vedrørende kriterierne findes sidst i dokumentet.

På grundlag af disse elementer finder Kommissionen, at den del af ELH, der vedrører »**sikring af overholdelse af lovgivningen**«, deltvist matcher de tilsvarende EMAS-krav.

Potentielle foranstaltninger til afhjælpning af manglerne i forhold til EMAS

Selv om denne del af ELH ikke kan anses for ækvivalent, viser analysen, at der i mange tilfælde er et tæt match med de tilsvarende EMAS-krav. For at opnå overensstemmelse med alle tilsvarende krav bør følgende yderligere elementer gennemføres:

- Ordlyden af fælles kriterium 1944 tilpasses, så det nævnes, at organisationer skal sikre, at alle lovbestemte krav vedrørende miljøet udpeges og overholdes inden certificeringen.
- Det kræves, at virksomheden efter anmodning fremlægger bevis for overholdelse af de relevante lovbestemte miljøkrav.
- Det sikres, at en tredjepartsrevisor, som er akkrediteret eller har licens, validerer overholdelsen af lovbestemte krav hvert år for store organisationer og hvert andet år for små og mellemstore virksomheder.

DEL 5

Fastlæggelse af målsætninger og miljøprogram for at sikre løbende forbedring

---

Tilsvarende EMAS-krav

1. Der skal fastlægges målsætninger i organisationen for at sikre løbende forbedring af miljøpræstationerne (artikel 1, bilag II, punkt B.3 og B.4, nr. 3).
  2. Et miljøhandlingsprogram fastlægges og gennemføres for at nå disse målsætninger (artikel 18, stk. 7, bilag II, punkt A.2 og A.3, nr. 3).
-

Vurdering af de tilsvarende ELH-krav

I henhold til ELH-procedurerne skal der inden certificeringen af en organisation udarbejdes en detaljeret miljøkortlægning (Miljøkartlegging, en tjekliste for relevante fælles og sektorspecifikke kriterier, der lægges til grund for certificeringen) og den første årlige klima- og miljørapport, som skal indeholde miljømålene og -foranstaltningerne for det kommende år og de nuværende miljøpræstationer.

Hvert år (senest den 1. april) indgives der en **årlig klima- og miljørapport** via ELH-webportalen. Miljøpræstationerne sammenlignes med det foregående år. I rapporten opsummeres de initiativer, der er truffet, samt de mål, der er nået, og der fremlægges en handlingsplan for det kommende år. Den årlige klima- og miljørapport kontrolleres af certificeringseksperter/verifikatorer ved førstegangscertificeringen og ved fornyelsen af certificeringen hvert tredje år. Den kontrolleres hvert år som et led i ledelsens årlige evaluering.

Den årlige klima- og miljørapport genereres på ELH-webportalen ud fra et sæt universelle indikatorer og indikatorer, som svarer til de sektorspecifikke kriterier. Miljømålene og handlingsplanen i klima- og miljørapporten dokumenterer de løbende forbedringer. Proceduren er beskrevet i retningslinjerne for fælles kriterium 7 ⁽¹⁾, i den tilknyttede vejledning og på ELH-webportalen.

I fælles kriterium 1963 (Yderligere miljøforhold) anføres desuden følgende: »Virksomheden skal udpege andre væsentlige miljøforhold i virksomheden og overveje de nødvendige foranstaltninger og/eller medtage dem i den årlige klima- og miljørapport og/eller overvåge dem gennem handlingsplanen«. Handlingsplanen kan dermed omfatte andre forhold, som er specifikke for virksomheden, og som ikke er omfattet af de fælles eller sektorspecifikke kriterier.

For virksomheder, som ønsker yderligere at udvide deres klima- og miljørapport, tilbyder ELH såkaldte virksomhedsspecifikke indikatorer (virksomhetsspecifikke sjekkpunkter), som de kan bruge til at indsætte særlige spørgsmål og indikatorer, som virksomheden har formuleret, i rapporten.

⁽¹⁾ <http://eco-lighthouse.org/statistik/>. Vejledningen vedrørende kriterierne findes sidst i dokumentet.

Kommissionens konklusion

På tidspunktet for certificeringen fastlægges et indledende miljøledelsesprogram, som indeholder vurderingskriterier og målsætninger. Der foretages hvert år en vurdering af organisationens miljøpræstationer, de opnåede fremskridt og miljømålene ved hjælp af den årlige klima- og miljørapport, som genereres på ELH-webportalen.

Miljøprogrammet ajourføres og revurderes ved hjælp af en fornyet miljøkortlægning, når certificeringen fornyes hvert tredje år.

Selv om disse processer fokuserer på de forhold, der er omfattet af et sæt kriterier ved etableringen af miljøledelsessystemet (herunder de yderligere forhold omfattet af fælles kriterium 1963 ⁽¹⁾), kan de sikre løbende forbedring af miljøpræstationerne vedrørende disse forhold.

På grundlag af disse elementer anerkender Kommissionen, at den del af ELH, der vedrører »**fastlæggelse af målsætninger og miljøprogram for at sikre løbende forbedring**«, opfylder de tilsvarende EMAS-krav og derfor kan anses for ækvivalent.

DEL 6

Organisationsstruktur (roller og ansvar), uddannelse og medarbejderinddragelse

---

Tilsvarende EMAS-krav

1. Ledelsen sørger for, at ressourcer (herunder menneskelige ressourcer) til at sikre, at systemet kan fungere, er tilgængelige. Roller og ansvar bør defineres, dokumenteres og formidles (bilag II, punkt A.4.1).
  2. Tøpledelsen skal udpege en eller flere ledelsesrepræsentanter, som skal have definerede funktioner samt ansvar og beføjelser til at sikre, at miljøledelsessystemet gennemføres og vedligeholdes korrekt, og som skal rapportere til tøpledelsen vedrørende miljøledelsessystemets præstationer (bilag II, A.4.1).
  3. Medarbejderne bør videreuddannes, så de kan imødekomme miljøledelsessystemets behov (artikel 1 og bilag II, punkt A.4.2)
  4. Medarbejderne bør involveres aktivt i forbedringen af organisationens miljøpræstationer (artikel 1, bilag II, punkt A.4.2 og B4).
-

1. Ledelsens forpligtelse vedrørende systemets korrekte gennemførelse og levering af de nødvendige ressourcer:

Fælles kriterium 1946: »Virksomheden skal opstille et organisationsdiagram eller en lignende oversigt over de centrale roller i organisationen, f.eks. kontaktpunkt for Eco-Lighthouse, sikkerhedsrepræsentant, formanden for arbejdsmiljøudvalget, den arbejdsmiljøansvarlige, lederen af indkøbsafdelingen og den brandsikkerhedsansvarlige«.

I henhold til norsk lovgivning er tøpledelsen ansvarlig for virksomhedens ledelse, herunder arbejdsmiljøledelsen, og dermed underforstået for gennemførelsen af miljøledelsessystemet. Hvis de nødvendige ressourcer ikke stilles til rådighed, vil mangler automatisk fremgå af de næste arbejdsmiljørapporter og årlige klima- og miljørapporter. Disse mangler tages derefter i betragtning i ledelsens årlige evaluering. Dette kan også være en hindring for den næste fornyelse af certificeringen.

2. Specifikke repræsentanter for miljøledelsessystemet:

En medarbejder udpeges som miljøansvarlig (Miljøfyrtårnansvarlig). Afhængigt af organisationens størrelse er der ikke nødvendigvis tale om en fuldtidsopgave. Den miljøansvarlige kan videreuddannes af konsulenten i forbindelse med den første certificering eller oplæres af den tidligere miljøansvarlige. Den miljøansvarlige har følgende opgaver:

- kontaktpunkt for konsulenten (når processen indledes)
- kontaktpunkt for certificeringseksperter/verifikatoren ved førstegangscertificeringen og ved fornyelse af certificeringen
- sikre, at de sektorspecifikke kriterier overholdes

⁽¹⁾ Fælles kriterium 1933: »Virksomheden skal udpege andre væsentlige miljøforhold i virksomheden og overveje de nødvendige foranstaltninger og/eller medtage dem i den årlige klima- og miljørapport og/eller overvåge dem gennem handlingsplanen«.

- videreuddanne og motivere kolleger
- udarbejde og indgive den årlige klima- og miljørapport på ELH-webportalen
- drøfte denne rapport med ledelsen under ledelsens årlige evaluering (ledelsens gennemgang) og med medarbejderne på personalemøder og formidle den årlige rapport i organisationen via intranettet eller andre interne kommunikationskanaler
- formidle navnlig organisationens overordnede miljøpolitik og målene for det kommende år som anført i den årlige klima- og miljørapport til kollegerne
- bidrage til permanente forbedringer.

ELH har gennemført webbaseret målrettet videreuddannelse af netop miljøansvarlige (Miljøfyrtårnansvarlig) i, hvordan de udfylder den årlige klima- og miljørapport, og hvordan certificeringer fornyes.

ELH har udarbejdet en instruks til miljøansvarlige i henhold til fælles kriterium 1947: »Virksomheden skal udarbejde skriftlige instrukser til medarbejderen med ansvar for gennemførelsen af Eco-Lighthouse. Den miljøansvarlige bør involvere, motivere og inddrage organisationens medarbejdere. Aktiv medarbejderinddragelse er ifølge ELH en hjørnesten i ELH-systemet«.

I større organisationer kan yderligere medarbejdere involveres gennem en miljøledelsesgruppe ⁽¹⁾ (Miljøgruppe — EMG). Miljøledelsesgruppen kan integreres i arbejdsmiljøudvalget, som i henhold til lovgivningen skal etableres i organisationer med mere end 50 ansatte.

3. Uddannelse:

Virksomheder og organisationer er underlagt fælles kriterium 1951: »Virksomheden skal have indført procedurer for uddannelse af medarbejdere i grundlæggende arbejdsmiljøforhold og for at underrette dem om ændringer. Uddannelsen skal omfatte forsvarlige procedurer vedrørende det eksterne miljø«.

Formålet er at sikre, at medarbejderne har tilstrækkelig viden og tilstrækkelige færdigheder til at udføre deres arbejde korrekt og i overensstemmelse med arbejdsmiljøforskrifterne. Omfanget af medarbejderuddannelse afhænger af de risici, der er forbundet med virksomhedens aktiviteter. ELH's hovedfilosofi er, at organisationen kender sig selv og medarbejdernes kompetencer/behov bedst og derfor bedst selv kan vurdere, hvilken uddannelse der er behov for. Kriteriet verificeres mundtligt (af certificeringseksperter/verifikatoren) ved at spørge, hvilke procedurer virksomheden har indført for uddannelse af medarbejderne og nyansatte i arbejdsmiljøforhold.

Det centrale spørgsmål er, om uddannelsen er målrettet mod forbedring af miljøpræstationer eller kun omhandler proceduremæssige ELH-punkter og styring af arbejdsmiljørisici. Den arbejdsmiljøtjekliste, som ELH bruger til at vurdere, om medarbejderne har kendskab til ELH-procedurer, bekræfter, at uddannelsens omfang går ud over procedurer og omfatter centrale miljøområder som f.eks. affaldshåndtering, energieffektivitet eller håndtering af farlige stoffer.

4. Medarbejderinddragelse:

For at overholde EMAS-kravene skal medarbejderne inddrages i processen vedrørende løbende forbedring af organisationens miljøpræstationer.

Det kræves, at der nedsættes en miljøgruppe inden for organisationen, og at medarbejderne involveres aktivt i miljøaktiviteter ⁽²⁾. Medarbejderne orienteres om indholdet af klima- og miljørapporten og involveres også specifikt i processer, der kan bidrage til at forbedre miljøpræstationer, f.eks. affaldssortering. Forskellige kriterier (1953, 1962 og 36) understøtter løbende forbedring ved brug af en »idébank«. Disse idébanker, som Eco-Lighthouse Foundation stiller til rådighed, indeholder forskellige foranstaltninger målrettet mod forbedring af miljøpræstationerne på områder som f.eks. transport, affald og energi i samarbejde med organisationens medarbejdere.

⁽¹⁾ Bemærk, at arbejdsmiljøudvalget (Arbejdsmiljøudvalg) og ELH-gruppen (Miljøgruppe) er forskellige enheder. Der skal nedsættes et arbejdsmiljøudvalg i alle virksomheder med mere end 50 ansatte. En ELH-gruppe er ikke påkrævet, men anbefales af ELH i organisationer med mere end et bestemt antal ansatte. De to enheder kan dog samles i én gruppe for at sikre effektiv organisation og integration af ELH i de eksisterende ledelsesstrukturer.

⁽²⁾ Eco-Lighthouses certificeringshåndbog 2016 — 3.2.4 Etablering og udpegning af en miljøgruppe/projektgruppe.

Kommissionens konklusion

Ledelsen har i henhold til loven pligt til at afsætte de nødvendige menneskelige ressourcer til den korrekte gennemførelse af arbejdsmiljøprocedurer og skal i henhold til ELH's regler også udpege en ELH-repræsentant (som under EMAS). De nødvendige ressourcer til korrekt gennemførelse skal derfor stilles til rådighed for de ansvarlige personer.

Organisationer opfordres også til at uddanne deres medarbejdere i arbejdsmiljøforhold, herunder forbedring af miljøpræstationer, og til at involvere medarbejderne i gennemførelsen af miljøledelsessystemet og i miljøaktiviteter.

På grundlag af disse elementer finder Kommissionen, at den del af ELH, der vedrører »**organisationsstruktur, uddannelse og medarbejderinddragelse**«, opfylder de tilsvarende EMAS-krav og derfor kan anses for ækvivalent.

DEL 7

Dokumentationskrav

Tilsvarende EMAS-krav

I henhold til EMAS skal der forefindes dokumentation for miljøpolitik, mål, handlingsplaner samt ledelsessystemets omfang og væsentligste elementer, f.eks. de fortegnelser, der er nødvendige for effektivt at kunne planlægge og kontrollere processer vedrørende dets væsentlige miljøvirkninger.

Bilag II, punkt A.4.4.

Vurdering af de tilsvarende ELH-krav

Der skal foreligge dokumentation vedrørende organisationen og gennemførelsen af miljøledelsessystemets procedurer og mål.

ELH præsenterer en omfattende liste over obligatoriske dokumenter, der skal indgives ved certificering, på sit websted sammen med andre formularer, nyttige værktøjer og sektorspecifikke oplysninger ⁽¹⁾ til brug ved certificering. Der findes mange relevante dokumenter på ELH-webportalen ⁽²⁾ (Miljøfyrtårnportal). ELH foreslår også en struktur for arkivering af dokumentationen.

I retningslinjerne til certificeringseksperter/verifikatoren vedrørende fælles kriterium 1944 opfordres certificeringseksperter/verifikatoren til at kontrollere, at dokumentationen og arbejdsmiljøsystemet nemt og systematisk kan gemmes, og at virksomheden ved, hvordan den får adgang til oplysningerne. Dokumentationen vedrørende de sektorspecifikke kriterier findes i miljøkortlægningen (Miljøkartlægning) og på ELH-webportalen. Virksomheden kan vælge at fremlægge dokumentationen for certificeringseksperter/verifikatoren på selve mødet, men den har ikke pligt til at overføre den til portalen. Certificeringseksperter/verifikatoren vil få et indtryk af, hvor velkendt systemet er for medarbejderne, på mødet vedrørende certificering eller fornyelse af certificeringen.

Kommissionens konklusion

Denne del omhandler tilgængeligheden af relevant dokumentation. Selv om de to systemer ikke er af samme omfang, anses den informationsstruktur, som ELH foreslår, og arkiveringsstrukturen for tilfredsstillende.

På grundlag af disse elementer anerkender Kommissionen, at den del af ELH, der vedrører »**dokumentationskrav**«, opfylder de tilsvarende EMAS-krav og derfor kan anses for ækvivalent.

Bemærk: Omfanget af ELH's dokumentationsprocedure er pr. definition fastsat, således at ELH-ledelsessystemets dokumentationsbehov opfyldes. Hvis en organisation ønsker at ansøge om EMAS-registrering, skal omfanget af dokumentationsproceduren tilpasses til at omfatte alle EMAS-krav, herunder de krav, som aktuelt ikke opfyldes af ELH.

⁽¹⁾ <http://miljofyrtarn.no/nyeverktoy> og (eksempel) <http://www.miljofyrtarn.no/2015-11-18-23-56-21/avfall>.

⁽²⁾ <https://rapportering.miljofyrtarn.no/Account/Login?ReturnUrl=%2F>. Kontakt ELH for at få adgang.

DEL 8

Driftsstyring

Tilsvarende EMAS-krav

Driftsaktiviteter, der er forbundet med udpegede væsentlige miljøforhold, gennemføres under angivne betingelser. For at sikre dette skal organisationen:

1. etablere, implementere og vedligeholde en eller flere dokumenterede procedurer til at styre situationer, hvor fravær af disse kunne føre til afvigelser fra miljøpolitikken, målsætningerne og miljømålene
  2. fastsætte driftsbetingelser i disse procedurer og
  3. etablere, implementere og vedligeholde procedurer for de identificerede væsentlige miljøforhold for varer og tjenesteydelser, som organisationen anvender, og informere leverandører, herunder underleverandører, om relevante procedurer og krav.
-

Vurdering af de tilsvarende ELH-krav

- 1 og 2. ELH kræver, at organisationen fastlægger en miljøpolitik og definerer specifikke målsætninger vedrørende miljøpræstationer. Norske virksomheder skal endvidere fastlægge overordnede mål for arbejdsmiljøet i henhold til forskrifterne vedrørende intern kontrol. I henhold til ELH's fælles kriterium 1945 og 1947 skal ledelsessystemet omfatte dokumenterede procedurer for at nå disse arbejdsmiljømål, herunder løbende overholdelse af sektorspecifikke kriterier. Der skal være fastlagt procedurer for håndtering af manglende overholdelse (fælles kriterium 1950). I henhold til andre ELH-kriterier (1949) skal virksomheder udføre en (ajourført) risikovurdering og udarbejde en tilsvarende handlingsplan.

For bestemte sektorer skal der være fastlagt procedurer for håndtering af farlige produkter, der typisk bruges af den pågældende sektor, (bl.a. sektorspecifikt kriterium 983 og 984 for rengøringssektoren, sektorspecifikt kriterium 1931, 1932 og 1933 for autokarosseri- og malerværksteder og sektorspecifikt kriterium 14 for autoværksteder).

3. Efter certificeringen skal virksomheden informere dens kunder og leverandører om dens miljøaktiviteter (fælles kriterium 5). Relevante miljøkriterier skal fastsættes for alle betydelige indkøb (fælles kriterium 1954), og virksomheden skal påvirke dens vigtigste leverandører til at blive miljøcertificeret. Virksomheden skal ligeledes påvirke dens leverandører til at fremlægge oplysninger om produkter med tredjepartsmiljømærker i deres produktkatalog og om statistikker vedrørende de miljømærkede produkter, som de indkøber (fælles kriterium 1956).

Kommissionens konklusion

Denne del omhandler de procedurer, der er indført for at sikre tilstrækkelig driftsstyring. Strukturen af de procedurer, som ELH foreslår, i kombination med de norske forskrifter vedrørende intern kontrol og de tilknyttede informationsstrømme anses for tilfredsstillende.

På grundlag af disse elementer anerkender Kommissionen, at den del af ELH, der vedrører »driftsstyring«, opfylder de tilsvarende EMAS-krav og derfor kan anses for ækvivalent.

DEL 9

Nødberedskab og afværgeforanstaltninger

Tilsvarende EMAS-krav

1. Organisationens skal etablere, implementere og vedligeholde den eller de processer, der er nødvendige for at være forberedt på og reagere i potentielle nødsituationer.
2. Organisationens skal reagere på faktiske nødsituationer og ulykker og forebygge eller mindske deraf følgende skadelige miljøvirkninger.
3. Organisationens skal regelmæssigt gennemgå og revidere sit nødberedskab og de planlagte afværgeforanstaltninger.
4. Organisationens skal også regelmæssigt afprøve sådanne procedurer, hvor det er praktisk muligt.

(Bilag II, punkt A.4.7)

Vurdering af de tilsvarende ELH-krav:

Dette er omhandlet i fælles kriterium 1949: »Virksomheden skal fremlægge en ajourført risikovurdering, som omfatter arbejdsmiljøet og det eksterne miljø, og en tilsvarende handlingsplan«.

Der er fastsat specifikke love og forskrifter for specifikke sektorer, hvor denne bestemmelse er særligt relevant. Norske virksomheder kan nemt tjekke, hvilken lovgivning der finder anvendelse på dem, på det officielle websted *Regelhjelp* ⁽¹⁾, hvor virksomheden kan hente en liste over relevant lovgivning ud fra dens unikke virksomhedsnummer. Eksempler på relevante love og forskrifter vedrørende nødberedskab og afværgeforanstaltninger for de forskellige sektorer findes på det norske civilberedskabs websted (DSB) ⁽²⁾. Det bør imidlertid bemærkes, at ELH generelt ikke certificerer tunge industrier eller virksomheder med komplekse miljøudfordringer.

ELH's sektorspecifikke kriterier omfatter også bestemmelser om nødberedskab og afværgeforanstaltninger, selv om disse i nogle tilfælde, f.eks. for bådebyggeri, umiddelbart er begrænset til lister over farlige stoffer og førstehjælpskurser. For de virksomheder, hvor der anvendes kemikalier eller andre stoffer (f.eks. vaskerier), omhandler de sektorspecifikke kriterier disse forhold.

Kommissionens konklusion

Nødberedskab og afværgeforanstaltninger er et stærkt lovreguleret ⁽³⁾ område i Norge. ELH supplerer lovgivningen med fælles kriterier og sektorspecifikke kriterier, hvor det er relevant.

Ved certificering, fornyelse af certificering og den proces, der udmøntes i ledelsens årlige evaluering, kontrolleres reglerne vedrørende risikoerkendelse, beredskab og afværgeforanstaltninger samt deres effektive anvendelse og evalueringen af procedurer.

På grundlag af disse elementer anerkender Kommissionen, at den del af ELH, der vedrører »**nødberedskab og afværgeforanstaltninger**«, opfylder de tilsvarende EMAS-krav og derfor kan anses for ækvivalent.

DEL 10

Kontrol, intern revision og korrigerende handlinger

Tilsvarende EMAS-krav

1. Som et led i organisationens miljøledelsessystem og i overensstemmelse med dens målsætninger skal organisationen etablere, implementere og vedligeholde den eller de processer, der er nødvendige for regelmæssigt at kontrollere de centrale kendetegn ved dens aktiviteter, som kan have en væsentlig indvirkning på miljøet, og iværksætte de nødvendige korrigerende handlinger (bilag II, punkt A.5.1).

Organisationen skal udføre en intern miljørevision med henblik på at vurdere de indførte ledelsessystemer og bedømme, om der er overensstemmelse med organisationens miljøpolitik og -program (herunder lovkrav) i overensstemmelse med kravene i artikel 4, stk. 1, litra c), artikel 9 og bilag III. Revisionen udføres af kompetente revisorer mindst én gang om året, og revisionscyklussen, som omfatter alle organisationens aktiviteter, skal gennemføres mindst hvert tredje år (eller hvert fjerde år for små og mellemstore virksomheder).

2. Organisationen skal etablere, implementere og vedligeholde den eller de processer, der er nødvendige for at udpege, afhjælpe og undersøge faktiske og potentielle tilfælde af manglende overensstemmelse og for at iværksætte korrigerende og forebyggende handlinger. Resultater af korrigerende og forebyggende handlinger registreres, og deres effektivitet evalueres (bilag II, punkt A.5.3).

3. Resultatet af den interne revision bør være en rapport til ledelsen om konklusionen og resultaterne af revisionen.

Retsgrundlag (artikel 4, stk. 1, litra b og c), artikel 6, stk. 2, litra a), artikel 9, bilag II, punkt A.5, og bilag III)

⁽¹⁾ <http://www.regelhjelp.no/>.

⁽²⁾ <https://www.dsb.no/>. Link til *lovdata* (brand, eksplosion, farlige stoffer osv.): https://lovdata.no/dokument/NL/lov/2002-06-14-20#KAPITTEL_2.

⁽³⁾ <https://www.dsb.no/>.

Vurdering af de tilsvarende ELH-krav

1. Kontrol af centrale kendetegn ved aktiviteter og vurdering af miljøledelsessystemets overensstemmelse med organisationens miljøpolitik og -program ved en intern revision

I henhold til fælles kriterium 6 skal ledelsen gennemføre en årlig evaluering af arbejdsmiljøsystemet og Eco-Lighthouse-procedurerne med henblik på at vurdere, om de fungerer efter hensigten. Bemærk, at dette kriterium er markeret med et §-tegn, som angiver, at der er tale om lovgivning.

I henhold til retningslinjerne for fælles kriterium 6 »er retsgrundlaget for kriteriet forskrifterne vedrørende systematiske sundheds-, miljø- og sikkerhedsaktiviteter i virksomheder (forskrifterne vedrørende intern kontrol), afsnit 5.8. Virksomheden skal overvåge arbejdsmiljøsystemet og årligt gennemføre en systemrevision og intern revision for at sikre, at arbejdsmiljøsystemet fungerer efter hensigten. Eco-Lighthouse-procedurerne for det eksterne miljø skal også integreres i arbejdsmiljøsystemet og kan indgå i den interne revision. Ledelsen har hovedansvaret for arbejdsmiljøsystemet og for de integrerede Eco-Lighthouse-procedurer og skal årligt evaluere dem for at sikre, at de fungerer efter hensigten. Hvordan ledelsen gennemfører evalueringen i praksis, varierer fra virksomhed til virksomhed. Det vigtigste er at finde praktiske løsninger. (...)

Bemærk: Ud over at undersøge kriterierne vedrørende arbejdsmiljø er det vigtigt, at konsulenten/virksomheden også undersøger virksomhedens arbejdsmiljøsystem som helhed. Konsulenten/virksomheden skal også undersøge, om arbejdsmiljøsystemet fungerer tilfredsstillende i praksis og er velstruktureret.»

Ledelsens årlige evaluering og de yderligere dokumentationsmaterialer og procedurer, som kræves for at få tildelt ELH-certificering, hænger derfor sammen med den forpligtelse til at gennemføre en årlig vurdering af virksomhedens arbejdsmiljøaktiviteter, der er fastsat i de norske forskrifter vedrørende intern kontrol⁽¹⁾. Gennem denne integrerede evalueringsproces skal konsulenten/virksomheden undersøge, om arbejdsmiljøsystemet fungerer tilfredsstillende i praksis og er velstruktureret.

ELH's miljøprocedurer integreres dermed i det allerede eksisterende arbejdsmiljøsystem, og det styrker ledelsessystemet som helhed for så vidt angår både arbejdsmiljøet og det eksterne miljø.

Revisionen/kontrollerne er baseret på specifikke sektorale tjeklister, skabeloner og eksempler, som ELH Foundation stiller til rådighed, og som afspejler den konkrete miljørisiko inden for de forskellige sektorer. Kontrollen omfatter også en gennemgang af Eco-Lighthouse-procedurerne og de miljømål og opnåede resultater, som virksomheden selv har anført i den årlige klima- og miljørapport.

Afhængigt af virksomhedens størrelse kan systemet kontrolleres inden ledelsens årlige evaluering af en intern revisor eller på selve mødet, hvis der er tale om en mindre virksomhed. Under ledelsens årlige evaluering evalueres afvigelser, opnåede resultater og mål, og der opstilles nye.

Som supplement til ledelsens evaluering udgør **den årlige klima- og miljørapport** yderligere dokumentation af miljømålene og de opnåede resultater. I rapporten vurderes ovennævnte elementer. Det kontrolleres, om der er gjort fremskridt, og om målene er blevet nået, og der opstilles nye mål for forbedringer i det kommende år. Rapporten vurderes af ledelsen hvert år under ledelsens årlige evaluering.

2. Afhjælpning af manglende overensstemmelse

Arbejdsmiljøevalueringen har til formål at udpege svagheder og mangler og opstille en plan for deres afhjælpning. Enhver mangel fører til en handlingsplan, som har til formål at eliminere den pågældende mangel (inden for en bestemt frist).

⁽¹⁾ Uddrag af retningslinjerne for forskrifterne vedrørende intern kontrol »Periodisk evaluering af sundheds-, miljø- og sikkerhedsaktiviteter. Ud over almindelig opfølgning (f.eks. sikkerhedsinspektioner, personalemøder osv.) skal virksomheden mindst én gang om året gennemføre en mere omfattende gennemgang af arbejdsmiljøaktiviteterne og evaluere, om de fungerer i praksis. Virksomheden skal have en skriftlig procedure for denne gennemgang. Resultaterne af gennemgangen skal være umiddelbart tilgængelige. Formålet er at udpege svagheder og mangler og derefter at afhjælpe dem. Det er vigtigt at finde årsagerne og sikre, at de ikke gentages. Efter gennemgangen skal der fastsættes konkrete mål for forbedringer i tillæg til den overordnede målsætning«. Uddrag af: www.arbejdstilsynet.no/binfil/download2.php?tid=77839 (pdf-version af retningslinjer og forskrifter for systematiske sundheds-, miljø- og sikkerhedsaktiviteter). Forskrifterne findes i deres helhed på <http://www.arbejdstilsynet.no/fakta.html?tid=78950> og på engelsk på: <http://www.arbejdstilsynet.no/artikkel.html?tid=78622>.

Alle kriterier skal være overholdt, inden certificering eller fornyelse af certificering kan foretages. Dette omfatter også de fælles og sektorspecifikke kriterier, som er indarbejdet direkte fra norsk lovgivning. Manglende overholdelse (også af lovbestemte krav uden for ELH) er omhandlet i fælles kriterium 1950, hvorefter virksomheder har pligt til at fastlægge procedurer for rapportering og håndtering af sådan manglende overholdelse.

Manglende overholdelse af et kriterium, der konstateres under certificerings- eller fornyelsesprocessen, sætter ELH-certificeringen i bero.

3. Rapport til ledelsen om konklusionen og resultaterne af revisionen

Den årlige arbejdsmiljørapport, den tilhørende handlingsplan og den årlige klima- og miljørapport fremlægges for ledelsen i forbindelse med ledelsens årlige evaluering.

Kommissionens konklusion

I kontrollfasen integreres ELH-procedurer, overholdelse af lovbestemte krav og kravene i de norske forskrifter vedrørende intern kontrol ⁽¹⁾. Resultaterne af kontrollerne gennemgås derefter i forbindelse med ledelsens årlige evaluering. For at lette processen fastlægges omfanget af kontrollerne i en sektoral tjekliste, der udarbejdes af ELH Foundation.

Kombinationen af disse procedurer — arbejdsmiljøevaluering, risikoanalyse samt kontrol og afhjælpning af manglende overensstemmelse — udgør samlet set den interne revision, som fører til en omfattende kontrol af arbejdsmiljøforhold og ELH-systemet. Resultatet evalueres af ledelsen. Ved certificering og fornyelse af certificering bekræfter miljøcertificeringseksperterne også, at revisionen er blevet korrekt gennemført, og at alle relevante elementer er blevet kontrolleret og rapporteret.

Som følge af forskellen mellem de to systemer kan der være forskel mellem omfanget af revisionen, selv om der anvendes sammenlignelige procedurer til at nå lignende mål. De indførte procedurer kan dog anvendes i et tilpasset omfang (f.eks. på yderligere specifikke miljøforhold), hvis organisationen ønsker at gå over til EMAS.

Den miljøansvarlige har ansvaret for at sammensætte og indgive rapporten ud fra de forskellige dele af den interne revision til ledelsen med henblik på evaluering. Dette understøtter dermed miljøledelsessystemet og vurderingen af miljøpræstationer i lyset af virksomhedens miljøpolitik og -program.

På grundlag af disse elementer anerkender Kommissionen, at den del af ELH, der vedrører »**kontrol, intern revision og korrigerende handlinger**«, opfylder de tilsvarende EMAS-krav og derfor kan anses for ækvivalent.

Bemærk: ELH's nuværende revisionsprocedurer har pr. definition til formål at sikre en omfattende kontrol af ELH's miljøledelsessystem. Hvis en organisation ønsker at ansøge om EMAS-registrering, skal omfanget af den interne revision tilpasses til at omfatte alle EMAS-krav, herunder de krav, som aktuelt ikke opfyldes af ELH.

DEL 11

Kommunikation (intern og eksternt):

Tilsvarende EMAS-krav

1. Som en del af deres miljøledelsessystem skal organisationer fastlægge interne og eksterne kommunikationsprocedurer. Gennem den eksterne kommunikationsprocedure skal organisationerne kunne påvise, at de fører en åben dialog med offentligheden, myndighederne og andre interessenter, herunder lokale myndigheder og kunder, om miljøvirkningerne af deres aktiviteter, produkter og tjenesteydelser.
2. Organisationer skal sikre en høj grad af åbenhed og regelmæssig fremlæggelse af miljøspecifikke oplysninger for eksterne interessenter som defineret i bilag IV om miljørapportering.

Disse oplysninger skal bl.a. omfatte følgende: organisationens miljøpolitik, en beskrivelse af alle væsentlige miljøforhold, en beskrivelse af organisationens miljømålsætninger og -mål, rapportering om indikatorer defineret i bilaget, organisationens præstationer i forhold til lovbestemte krav og en reference til de gældende lovbestemte krav.

⁽¹⁾ <http://www.arbejdstilsynet.no/artikkel.html?tid=78622>.

Disse oplysninger valideres årligt (eller hvert andet år for små og mellemstore virksomheder) af en verifikator, som er akkrediteret eller har licens.

Artikel 4, stk. 1, litra d), artikel 5, stk. 2, litra a), artikel 6, stk. 2, litra b), bilag II, punkt B.5, og bilag IV

Vurdering af de tilsvarende ELH-krav

1. Kommunikationen er baseret på den årlige klima- og miljørapport.

Den indledende miljøkortlægning (Miljøkartlegging) under ELH, som fastlægger listen over kriterier, der skal overholdes, findes på ELH-webportalen, men er ikke offentlig. Den er ikke tænkt som et kommunikationsværktøj, men som et vurderingsværktøj, som organisationen kan anvende. Kun den årlige klima- og miljørapport og miljøpolitikken skal offentliggøres i henhold til fælles kriterium 7.

Klima- og miljørapporten er et ledelsesværktøj til brug i forbindelse med miljøaktiviteter, som udarbejdes hvert år inden den 1. april. Målet er, at virksomheden årligt dokumenterer fremdriften i deres præstationer i en miljørapport.

Rapporten består af to dele: en rapport om miljøpræstationerne for det foregående år og en handlingsplan for det kommende år.

Den er baseret på en række indikatorer, f.eks.:

antal medarbejdere, fravær (sygeorlov), omsætning, miljøvenlige indkøb og antal miljømærkede produkter indkøbt til eget brug, certificerede leverandører, papirforbrug, samlet energiforbrug, opvarmet bygningsareal, energivurdering, opvarmningsklasse (anvendt opvarmningstype), brændstofforbrug, kørte kilometer, type og antal køretøjer, flyrejser, mængde af sorteret og usorteret affald samt andre miljøforhold vedrørende de valgte sektorspecifikke kriterier. En del af disse indikatorer er defineret parallelt med fastlæggelsen af de sektorspecifikke kriterier og varierer derfor efter aktivitetssektor.

Selv om ELH ikke er tiltænkt industrivirksomheder er en række EMAS-kerneindikatorer omfattet af rapporten. I den årlige klima- og miljørapport udarbejdet af fødevaregrossisten »Arne Sjule« rapporteres der f.eks. om indikatorerne for energieffektivitet, materialeeffektivitet i forbindelse med indkøb, affald og CO₂-udledning, og virksomhedens brændstofforbrug og flyrejser evalueres.

Der rapporteres dog ikke om alle kerneindikatorer i bilag IV, og rapporten er ikke så kvantitativ, som det kræves under EMAS. Dette skyldes uden tvivl det system af foruddefinerede kriterier, der er opstillet således, at de tager højde for særlige sektorbestemte forhold, som ligger til grund for ELH's tilgang. I den årlige klima- og miljørapport udarbejdet af den samme fødevaregrossist blev der f.eks. ikke fremlagt indikatorer for udledninger af kemiske stoffer til luften (f.eks. NO_x og PM), udledninger til vand og biodiversitet. Selv om det sæt indikatorer, der kræves under EMAS, er bredere, bør det bemærkes, at en EMAS-organisation også kan vælge ikke at rapportere om bestemte indikatorer, hvis den kan begrunde, at disse indikatorer ikke er relevante for dens væsentlige direkte miljøforhold.

Under ELH er yderligere væsentlige miljøforhold omhandlet i fælles kriterium 1963 (»virksomheden skal udpege og tage fat om andre miljøforhold«), og disse skal rapporteres i den årlige klima- og miljørapport. Virksomheder kan udvide rapporteringen og føje indikatorer til klima- og miljørapporten, f.eks. virksomhedsspecifikke indikatorer (Virksomhedsspecifikke sjekkpunkter).

Handlingsplanen for det kommende år vedlægges rapporten, som genereres på webportalen. På portalen kræves det, at alle obligatoriske felter udfyldes. Andre er markeret som valgfrie. Hvis nogle felter ikke er relevante for virksomheden eller ikke kan besvares, skal der gives en forklaring i kommentarfeltet.

Virksomhedens præstationer i forhold til lovbestemte krav og referencer til de gældende lovbestemte krav medtages ikke i klima- og miljørapporten. Korrigerende handlinger, der kræves som følge af konstateret manglende overholdelse, kan angives i rapporten.

2. Rapporten udarbejdes af en medarbejder i organisationen (den miljøansvarlige) (som under EMAS). Den kontrolleres af certificeringseksperter/verifikatoren ved certificeringen og fornyelsen af certificeringen hvert tredje år.

Den formidles til personalet (fælles kriterium 1952) (på møder og via intranettet) og til ledelsen (i forbindelse med ledelsens årlige evaluering). Efter revisionen af fælles kriterium 7 ⁽¹⁾ (gennemført i maj 2017) er systemet blevet mere gennemsigtigt, idet virksomheden nu skal fremlægge rapporten for offentligheden, kunder, leverandører og samarbejdspartnere. Offentliggørelsen skal ske samtidig med den første certificering og derefter hvert år.

Offentliggørelse skal ske i overensstemmelse med den norske databeskyttelseslovgivning. Det betyder, at indikatorer som f.eks. sygeorlov og årlig omsætning udelades.

Kommissionens konklusion

Den årlige klima- og miljørapport er grundlaget for rapportering under ELH (internt og over for offentligheden). Den giver en gennemsigtig oversigt over organisationens præstationer i forhold til fastsatte indikatorer. Ligesom ELH-systemet som helhed er denne rapport baseret på en metode, hvor listerne over kriterier/indikatorer på forhånd er udpeget på sektorniveau. Denne metode adskiller sig fra EMAS-systemet, hvor alle elementer udpeges og rapporteres om **på grundlag af en individualiseret analyse**.

Der er også visse forskelle med hensyn til rapporternes indhold. Ligesom EMAS-rapporten indeholder ELH's årlige klima- og miljørapport en beskrivelse af organisationen og af dens miljøledelsessystem og miljøpolitik, de kriterier, som er blevet anvendt, og den aktuelle certificeringsstatus. Der er dog visse forskelle med hensyn til angivelsen af de kerneindikatorer, som finder anvendelse på alle organisationer, og med hensyn til rapporteringskrav i forhold til lovbestemte krav og organisationens præstationer i forhold til disse.

Den årlige rapport formidles også til medarbejdere og interessenter i henhold til fælles kriterium 1952. Den årlige klima- og miljørapport skal fremlægges for alle medarbejdere på møder eller via intranettet. Virksomheden skal også stille rapporten til rådighed for offentligheden, kunder, leverandører og samarbejdspartnere. Offentliggørelsen skal ske samtidig med den første certificering og derefter hvert år. Med offentliggørelsen af rapporten bliver den tilgængelig for både medarbejdere og eksterne aktører.

ELH-rapporten skal valideres af en certificeringseksperter ved certificeringen og derefter hvert tredje år (fornyelse). Under EMAS skal en tredjepartsverifikator validere »EMAS-miljøredegørelsen« hvert år eller hvert andet år for små og mellemstore virksomheder. Bemærk, at 98 % af de ELH-certificerede virksomheder ville være omfattet af denne undtagelse, hvis de var EMAS-registreret.

Med begge rapporteringsordninger tilstræbes det at give et fair overblik over organisationens præstationer i forhold til indikatorer vedrørende bestemte miljøforhold. Begge passer til den metode, der ligger til grund for deres respektive miljøledelsessystemer. De metodemæssige forskelle mellem de to systemer gælder imidlertid også for rapporteringsdelene. I henhold til EMAS-miljøredegørelsen skal virksomheden godtgøre, at den overholder miljølovgivningen, og dette valideres årligt (eller hvert andet år for små og mellemstore virksomheder) af en ekstern verifikator. Som følge af disse forskelle kan denne del ikke anses for at overholde alle EMAS-krav.

På grundlag af disse elementer finder Kommissionen, at den del af ELH, som vedrører **»kommunikation (intern og eksternt)«** delvist matcher de tilsvarende EMAS-krav.

Potentielle foranstaltninger til afhjælpning af manglerne i forhold til EMAS

Selv om denne del af ELH ikke kan anses for ækvivalent, viser analysen, at der i mange tilfælde er et tæt match med de tilsvarende EMAS-krav. For at opnå overensstemmelse med alle tilsvarende krav bør følgende yderligere elementer gennemføres:

- Den klima- og miljørapport, der offentliggøres af organisationen under ELH, skal omfatte alle de elementer, der kræves i henhold til EMAS-forordningens bilag IV, herunder navnlig:
  - en beskrivelse af alle væsentlige miljøforhold for organisationen, som er udpeget efter den procedure, der er fastsat i EMAS-forordningens bilag I

⁽¹⁾ Fælles kriterium 7: »Første gang en virksomhed certificeres, skal den udarbejde en klima- og miljørapport. Efter den første certificering skal den årlige klima- og miljørapport for hele det foregående kalenderår udfyldes og indgives på Eco-Lighthouse-portalens senest den 1. april. Den årlige klima- og miljørapport skal stilles til rådighed for offentligheden, kunder, leverandører og samarbejdspartnere.«

- de rapporterede centrale og specifikke indikatorer
- en reference til de gældende lovbestemte miljøkrav og til virksomhedens præstationer i forhold til disse krav.
- Klima- og miljørapporten valideres årligt (eller hvert andet år for små og mellemstore virksomheder) af en certificeringsekspert, som er akkrediteret eller har licens. Certificeringseksperter kontrollerer ved brug af den passende metode, at alle yderligere miljøforhold, indikatorer og lovbestemte krav er blevet udpeget og taget fat om.

DEL 12

Ledelsens evaluering

Tilsvarende EMAS-krav

På grundlag af interne revisioner, overensstemmelsesvurdering, dialoger med interessenter (herunder klagere), organisationens miljøpræstationer for så vidt angår mål, korrigerende og forebyggende handlinger og tidligere ledelsesevalueringer evaluerer topledelsen organisationens miljøledelsessystem for at sikre, at det fortsat er egnet, tilstrækkeligt og effektivt. Evalueringer skal omfatte en vurdering af mulighederne for forbedringer og behovet for ændringer af miljøledelsessystemet, herunder miljøpolitik, -målsætninger og -mål (bilag II, punkt A.6).

Vurdering af de tilsvarende ELH-krav

Ledelsens evaluering er formelt omfattet af fælles kriterium 6: »Ledelsen skal gennemføre en årlig evaluering af arbejdsmiljøsystemet og Eco-Lighthouse-procedurerne med henblik på at vurdere, om de fungerer efter hensigten.«

Ifølge input fra ELH⁽¹⁾ afhænger denne del i høj grad af ledelsens årlige evaluering under ELH, som samler gennemgangen af arbejdsmiljøsystemet og ELH-procedurer, og som omfatter evalueringen af de miljøpræstationer, der er anført i den årlige klima- og miljørapport.

Den administrerende direktør og den ansvarlige for gennemførelsen af Eco-Lighthouse har sammen med sikkerhedsrepræsentanten og en arbejdsmiljørepræsentant ansvaret for den årlige gennemgang og evaluering af systemet.

Ifølge det fremlagte eksempel omfatter ledelsens årlige evaluering under ELH følgende elementer:

- muligheder for at forbedre systemet og fastlæggelse og revision af handlingsplaner
- evaluering af overtrædelser af lovgivning eller forskrifter konstateret i rapporteringsperioden
- evaluering af miljøpræstationer anført i den årlige klima- og miljørapport
- fastlæggelse af nye miljømål i handlingsplanen, som indgår i den årlige klima- og miljørapport.

Kommissionens konklusion

Selve idéen bag ledelsens årlige evaluering under ELH ligger meget tæt på EMAS, idet den i vid udstrækning afspejler forordningens bestemmelser om ledelsens evaluering.

På grundlag af disse elementer anerkender Kommissionen, at den del af ELH, der vedrører »**ledelsens evaluering**«, opfylder de tilsvarende EMAS-krav og derfor kan anses for ækvivalent.

Akkrediteringskrav eller licensudstedelseskra v til registreringsorganer

I den følgende analyse vurderes de akkrediterings- eller licensudstedelseskra v, der sætter en kvalificeret tredjepartsrevisor i stand til at verificere ordningerne.

⁽¹⁾ Bl.a. <http://miljofyrtarn.no/nyeverktoy>.

Tilsvarende EMAS-krav

1. Under EMAS skal centrale elementer af ledelsessystemet verificeres af en uafhængig verifikator, som er akkrediteret eller har licens. De elementer, der skal verificeres, er fastsat i EMAS-forordningens artikel 18.
  2. Inden registrering (artikel 4, stk. 5) skal den indledende miljøkortlægning, miljøledelsessystemet, revisionsproceduren og gennemførelsen heraf verificeres af en miljøverifikator, der er akkrediteret eller har licens, og miljøredegørelsen skal valideres af den pågældende verifikator.
  3. For at forny en registrering — artikel 6 — skal en registreret organisation mindst hvert tredje år:
    - a) få foretaget en verifikation af det samlede miljøledelsessystem og -revisionsprogram og gennemførelsen heraf
    - b) udarbejde miljøredegørelsen i overensstemmelse med kravene i bilag IV og få den valideret af en miljøverifikator.Med forbehold af ovennævnte punkter skal en registreret organisation **i de mellemliggende år** udarbejde en ajourført miljøredegørelse i overensstemmelse med kravene i bilag IV og få den valideret af en miljøverifikator.

I henhold til forordningens artikel 7 finder følgende undtagelse anvendelse på små organisationer: Den ovenfor omhandlede periode forlænges fra tre til fire år og fra ét år til op til to år, hvis bestemte betingelser er opfyldt.
  4. Verifikation og validering skal udføres af en verifikator, som er akkrediteret eller har licens, i henhold til betingelserne i artikel 25 og 26.
  5. En miljøverifikator skal være akkrediteret eller have licens i henhold til kravene i EMAS-forordningens artikel 20. Miljøverifikatoren skal f.eks. forelægge passende dokumentation for sin kompetence, herunder viden, relevant erfaring og teknisk kunnen, der er relevant for det ønskede akkrediterings- eller licensomfang.
-

Vurdering af de tilsvarende ELH-krav

1. *Uafhængig verifikator:* Under ELH skal systemets gennemførelse verificeres af en tredjepartscertificeringsekspert/-verifikator. Denne certificeringsekspert/verifikator skal være uddannet og godkendt af ELH Foundation og udpeges formelt af kommunen. Certificeringseksperter/verifikatoren måler sin vurdering mod organisationens overholdelse af de fælles og sektorspecifikke kriterier, som konsulenten har udvalgt inden for ELH-systemet. Certificeringseksperter/verifikatorens arbejde kontrolleres af ELH ved hver certificering (hvert tredje år).
2. *Ekstern vurdering inden certificering:* Når virksomheden har udarbejdet sin rapport, foretages certificeringen under ELH af en certificeringsekspert/verifikator. Under ELH-certificeringen kontrolleres det, at virksomheden overholder de fastsatte kriterier (fælles og sektorspecifikke). Det kontrolleres i denne forbindelse, at virksomheden har en ajourført oversigt over de lovbestemte krav, den er underlagt, og et system til håndtering af manglende overholdelse. De mest relevante lovbestemte krav formuleres som ELH-kriterier, som kontrolleres specifikt. Verifikationsprocessen består derfor grundlæggende af en verifikation af en tjekliste baseret på miljøkortlægningen ved brug af webbaserede standardværktøjer med specifikke retningslinjer for hvert kriterium⁽¹⁾. Efter certificeringseksperterens vurdering kontrollerer ELH Foundation hver enkelt certificering, inden den godkendes, og certifikatet udstedes eller fornyes.
3. *Fornyelse af registreringen:* ELH-licensen skal fornyes hvert tredje år.

Inden fornyelsen af certificeringen skal organisation have revideret kriterierne og kontrolleret, om organisationen stadig overholder de gyldige kriterier. Dokumentation for denne proces overføres til webportalen.

Ved fornyelse af certificeringen kontrollerer verifikatoren, om de årlige klima- og miljørapporter er blevet indgivet hvert år som krævet. Hvis ikke, skal de manglende årsrapporter så vidt muligt rekonstrueres efterfølgende.

Processen for fornyelse af certificeringen er identisk med certificeringsprocessen. Certificeringseksperter/verifikatoren lægger vægt på løbende fremskridt (på miljøområdet).

Der foretages ingen ekstern verifikation i de mellemliggende år. De mellemliggende klima- og miljørapporter udarbejdes internt. Eftersom 98 % af de ELH-certificerede virksomheder er små organisationer, som er omfattet af undtagelsen i artikel 7, bør denne periode sammenlignes med verifikationen hvert andet år under EMAS.

⁽¹⁾ Se del 7.

4. *Krav til verifikation og validering:* Verifikation udføres efter den proces, der er beskrevet i punkt 2 ovenfor.

Certificeringseksperter er generalister, som arbejder inden for en bred licensramme (ingen sektorspecifikke licenser). Ligesom EMAS-verifikatorer skal ELH-certificeringseksperter klart definere og med organisationen aftale omfanget af certificeringen (de dele af organisationen, der er omfattet af certificeringen), undersøge dokumentation, besøge organisationen og gennemføre samtaler og stikprøvekontrol. Ifølge ELH's håndbog for certificeringseksperter kan certificeringseksperter til dels henvise til erklæringen fra den konsulent, som har forberedt certificeringen (⁽¹⁾). Certificeringseksperter skal også kunne dokumentere sin gennemgang ved hjælp af notater og tjeklister.

Når certificeringseksperter har godkendt virksomheden, genereres den endelige godkendelse af miljøkortlægningen sammen med en rapport om eventuelle konstaterede og afhjulpne tilfælde af manglende overholdelse. Begge overføres til webportalen. Eco-Lighthouse kontrollerer derefter dokumentationen og sikrer, at proceduren er i overensstemmelse med forskrifterne og retningslinjerne. Når dette er sket, udsteder ELH et certifikat.

Eco-Lighthouse Foundation står for godkendelsen af, videreuddannelsen af og tilsynet med certificeringseksperter via ELH-webportalen, og anvisninger i gennemførelsen af certificering findes i ELH's håndbog for certificeringseksperter. Dette sikrer verifikatorens uafhængighed og professionalisme i overensstemmelse med ELH's licenskrav.

Som nævnt i punkt 2 ovenfor omfatter ELH ikke en specifik årlig valideringsproces.

5. *Akkrediterings- eller licenskrav:*

ELH har fastlagt et selvstændigt system med tildeling af licenser til revisorer og certificeringseksperter/verifikatorer. Certificeringseksperter/verifikatorer godkendes, uddannes og er under tilsyn af ELH og arbejder på vegne af den kommune, hvor organisationen er beliggende. ELH fører nøje tilsyn med certificeringseksperter/verifikatorens arbejde, men vedkommende er generelt ikke akkrediteret efter et standardiseret og anerkendt akkrediteringssystem. ELH Foundation er ISO 9001-certificeret, men opfylder ikke standarden for certificering (ISO 17021). ELH's krav bør derfor sammenlignes med de licenskrav, der er omhandlet i EMAS-forordningens artikel 20.

Certificeringseksperter, som har licens, udpeges af kommunen. Tredjepartscertificering er dermed opretholdt, og det samme er forbindelsen til kommuner, som spiller en aktiv rolle. I hele systemet undgås kompleksitet, så omkostningerne holdes nede. Adgang til lokale verifikatorer er et vigtigt succeskriterium i ELH-systemet, idet virksomheder (især små og mellemstore) med få alvorlige miljøforhold på denne måde kan opnå certificering til en rimelig pris.

ELH's krav til verifikatorers/certificeringseksperter kvalifikationer har fokus på følgende elementer:

- Under ELH er verifikatorer/certificeringseksperter uddannet til at have et godt kendskab til det miljøledelsessystem, de certificerer (ELH), og dets kriteriesystem.
- Under ELH akkrediteres verifikatorer/certificeringseksperter ikke for hver sektor, men videreuddannes på grundlag af deres generelle kompetencer inden for miljø, arbejdsmiljø, kvalitetskontrol og/eller revision. ELH er i høj grad baseret på nøjagtigheden af de kriterier, der skal kontrolleres. Denne tilgang har til formål at holde virksomhedernes omkostninger nede ved at øge antallet af certificeringseksperter og mindske behovet for transport.
- Kendskab til lovgivningen er ligeledes erstattet af en reference til sektorspecifikke kriterier med en særlig vejledning til verifikatoren.
- Kendskabet til tekniske forhold fokuserer på de vigtigste miljøtemaer (transport, energi, affald osv.). Eco-Lighthouse certificerer virksomheder med begrænsede miljøvirkninger.

(¹) ELH's certificeringshåndbog — certificeringsprocessen: »Ikke alle kriterier kan kontrolleres lige grundigt, men kriterier markeret med »D« (dokumentation) skal dokumenteres. Miljøkortlægninger skal være troværdige og dybdegående, så de kan udgøre det primære grundlag for beslutningen om, hvad der skal kontrolleres. Certificeringseksperter beslutter, hvilke forhold der skal undersøges grundigt, og hvilke kriterier der kan verificeres ved stikprøvekontrol. Hvis den konsulent, der har udført miljøkortlægningen, erklærer, at de sektorspecifikke kriterier er opfyldt, kan certificeringseksperter i princippet henvise hertil, såfremt der ikke er tegn på det modsatte (dårligt udført miljøkortlægning, utroværdige konklusioner eller lignende).«

For at certificeringseksperterne/verifikatorerne kan løse disse opgaver, sikrer ELH, at de har følgende kvalifikationer (A) og uddannelse (B):

A. Kvalifikationskrav for verifikatorer/certificeringseksperter:

- kendskab til miljøproblematikker (energi, transport, affald, indkøb og udledninger)
- kvalifikationer inden for revision og/eller erhvervserfaring
- relevant erhvervserfaring (vedrørende miljø, arbejdsmiljø, ISO 14001, EMAS osv.)
- relevant erhvervsbaggrund (forskning, miljø, arbejdsmiljø, ISO 14001, EMAS osv.)
- anden relevant erhvervsbaggrund eller -erfaring.

B. Videreuddannelse af certificeringseksperter/verifikatorer:

Når en certificeringsekspert/verifikator er godkendt til videreuddannelse, oplæres vedkommende individuelt af ELH. Videreuddannelsen omfatter:

- introduktion til Eco-Lighthouse med en kort beskrivelse af organisationens historie, netværk og struktur
- de forskellige roller og ansvar: konsulent, verifikator, kommunal koordinator, administration og den Eco-Lighthouse-ansvarlige i virksomheden
- hvis en ekstern konsulent er tilgængelig: kort introduktion af vedkommende og en forklaring af de praktiske aspekter af certificeringsprocessen for at øge forståelsen
- Eco-Lighthouse-webportalen, herunder miljøkortlægningen og certificeringsrapporten
- den årlige klima- og miljørapport
- processen for certificering og fornyelse af certificering under Eco-Lighthouse
- revisionsteknikker.

Yderligere foranstaltninger, som gennemføres i 2017, omfatter:

- undersøgelse
- tidsbegrænset driftsgodkendelse
- eksternt organs observation af certificeringseksperter/verifikatorer.

ELH har til hensigt at intensivere dialogen med akkrediteringsorganer i Norge og opfylde deres standarder og krav, men ønsker dog ikke en egentlig akkreditering af certificeringseksperter/verifikatorer på grund af de drastiske stigninger i omkostningerne, dette vil medføre for virksomheder, der ønsker at blive ELH-certificeret.

Kommissionens konklusion

Vurderingen af ELH-miljøledelsessystemet viser, at der er en række forskelle mellem EMAS- og ELH-metoden (baseret på kriterier), omfang (sektorer uden komplekse miljøforhold) og målgruppe (primært små og mellemstore virksomheder). Akkrediterings- og licenskravene afspejler også disse forskelle, og det samme gælder visse særlige kendetegn ved ELH-systemet, f.eks. samarbejdet med kommunerne og ønsket om at holde certificeringsomkostningerne på et minimum.

ELH-tilgangen omfatter certificering udført af en tredjepartscertificeringsekspert, hvilket er i overensstemmelse med ordningens mål. De centrale forskelle i forhold til EMAS-verifikationen er følgende:

- Certificeringsprocessen under ELH fokuserer på en vurdering af overholdelsen af det sæt kriterier, der er kernen i ELH-systemet, herunder overholdelse af de mest relevante lovbestemte krav. En sådan struktureret tilgang findes ikke under EMAS, hvor verifikatoren skal vurdere, hvorvidt forordningens krav er blevet gennemført korrekt for hver organisation, herunder udpegningen af de relevante miljøforhold og overholdelsen af lovbestemte krav.
- Under ELH er certificeringsekspertens kompetence centreret omkring vurderingen af kriterierne. Under EMAS er kompetencen centreret omkring et bredt kendskab til miljøforhold og specifik viden om den omhandlede industri sektor.

- Under ELH videreuddannes og godkendes verifikatorer af ELH Foundation, og der føres tilsyn med hver enkelt verifikators arbejde. Under EMAS er verifikatorer akkrediteret eller har licens og er under tilsyn af forvaltningsorganer udpeget af myndighederne i henhold til EMAS-forordningen og/eller ISO 17021.
- Under EMAS gennemføres en årlig ekstern kontrol med henblik på at validere miljøredegørelsen hvert år (eller hvert andet år for små og mellemstore virksomheder, dvs. de fleste ELH-certificerede virksomheder). ELH-certificering fornyes hvert tredje år uden mellemliggende verifikationer.

ELH-systemet tilvejebringer med dets foruddefinerede sæt af kriterier, dets fokus på små organisationer (få virksomheder med mere end 250 ansatte og ingen virksomheder inden for tungindustrien) og dets certificeringssystem, som er under ELH Foundations tilsyn og drives af kommunerne, en effektiv og pragmatisk ramme for små og mellemstore virksomheder, som ønsker at vurdere og forbedre deres fremgangsmåder på arbejdsmiljøområdet.

Da systemet i det væsentlige er opbygget omkring disse sæt af kriterier, kræves det imidlertid ikke, at verifikatoren/certificeringseksperter under ELH kan opdage andre miljøproblemer eller tilfælde af manglende overholdelse, som ikke er omfattet af kriterierne. Manglen på specifikt kendskab til en sektor eller kendskab til lovgivningen kan bevirke, at vedkommende ikke kan udføre en specifik kontrol på stedet eller verificere troværdigheden af specifikke tekniske data med retlig status. En sådan specifik analyse kan være nødvendig for at vurdere forhold, som går ud over de sektorspecifikke kriterier, navnlig yderligere forhold, der er udpeget i overensstemmelse med fælles kriterium 1963 ⁽¹⁾, og for at verificere, at lovbestemte krav er overholdt.

Ud fra denne analyse kan det konkluderes, at ELH omfatter et sammenhængende system for certificering udført af en tredjepartscertificeringsekspert, som passer til systemets struktur og særlige kendetegn. Kravene vedrørende verifikatorens kompetencer under ELH matcher dog ikke fuldt ud de tilsvarende krav i EMAS-forordningen.

På grundlag af disse elementer finder Kommissionen, at den del af ELH, som vedrører »**akkrediterings- eller licenskrav**«, deltvist matcher de tilsvarende EMAS-krav.

Konklusion

ELH udgør en velstruktureret, moderne og rimelig ordning, som tildeler tredjepartsrevideret miljøcertificering til mange organisationer af forskellige størrelser og inden for forskellige sektorer. Ordningen er opbygget omkring et sæt fælles og sektorspecifikke kriterier, der skal opfyldes af den organisation, der ansøger om certificering. Denne opbygning adskiller sig fra tilgangen under EMAS, hvor der kræves en indledende udpegning af de væsentlige miljøforhold, som gør sig gældende for den specifikke organisation, som grundlag for gennemførelsen af miljøledelsessystemet.

De to ordninger har også forskellige målgrupper. ELH er klart målrettet mod små og mellemstore virksomheder, mens EMAS kan gennemføres af organisationer af enhver størrelse, herunder store industriorganisationer. Med hensyn til styring gennemfører ELH Foundation ordningen og fastsætter dens krav. ELH Foundation fungerer også som licensudstedende organ og har ansvaret for at videreuddanne og godkende de certificeringseksperter, der arbejder i forskellige kommuner. Under EMAS er styringen baseret på en retsakt (en EU-forordning). Ordningen inddrager organer udpeget af myndigheder og kræver verifikation foretaget af en verifikator, som er akkrediteret eller har licens.

Som det fremhæves i hele dette dokument, forfølger de to systemer et lignende overordnet mål (forbedring af organisationers miljøpræstationer) med forskellige metoder. Kravene er ikke de samme. Nogle dele af ELH matcher delvist de tilsvarende EMAS-krav, mens andre vurderes at opfylde disse krav. Dele af ELH, som ikke fuldt ud opfylder EMAS-kravene, kan ikke anses for ækvivalente. Organisationer, der ønsker at gå over til EMAS, kan imidlertid bruge dette dokument til at tilpasse disse dele, inden de ansøger om EMAS-registrering.

På grundlag af denne vurdering anerkender Kommissionen:

- at følgende dele af Eco-Lighthouse er i overensstemmelse med de tilsvarende EMAS-krav. Disse dele kan følgelig anses for ækvivalente med de tilsvarende EMAS-krav:
  - topledelsens deltagelse og forpligtelse

⁽¹⁾ Fælles kriterium 1963: »Virksomheden skal udpege andre væsentlige miljøforhold i virksomheden og overveje de nødvendige foranstaltninger og/eller medtage dem i den årlige klima- og miljørapport og/eller overvåge dem gennem handlingsplanen«.

- fastlæggelse af en miljøpolitik
  - fastlæggelse af målsætninger og miljøprogram for at sikre løbende forbedring
  - organisationsstruktur, uddannelse og medarbejderinddragelse
  - dokumentationskrav
  - driftsstyring
  - nødberedskab og afværgeforanstaltninger
  - kontrol, intern revision og korrigerende handlinger
  - ledelsens evaluering
  - at følgende dele af Eco-Lighthouse delvist matcher de tilsvarende EMAS-krav:
    - gennemførelse af en miljøkortlægning — indledende analyse
    - sikring af overholdelse af lovgivningen
    - kommunikation (intern og ekstern)
  - at akkrediteringskravene eller licensudstedelseskravene til certificeringsorganer under Eco-Lighthouse delvist matcher de tilsvarende EMAS-krav.
-